

Tips van mediatoppers

Voormalig kindsoldaat studeert af

Parkeerterreur op Heijendaal

Musea moeten digitaal

Nieuwjaarsborrelen bij Carolus

Schillebeeckx leeft voort

WOX

Boekenhonger

De fascinatie
van Jos Joosten

Global Apollo Experience 2010

Bij Allen & Overy organiseren we trajecten die je net iets verder brengen. Zoals de Global Apollo Experience.

Een business course waarbij je écht kennis maakt met onze werkzaamheden, sfeer en mensen.
Een business course waarbij je écht kunt laten zien wat jij in huis hebt!

Wanneer?
 De Global Apollo Experience start op 8 maart 2010 en eindigt op 29 juli 2010. De kick-off van 3 dagen vindt plaats bij ons op kantoor in Amsterdam en een Europese vestiging van Allen & Overy. De intensieve en spetterende afsluiting is in juli in Rome.

Waar?
 Allen & Overy Amsterdam, Milaan, Madrid, Frankfurt, Parijs, Praag, Londen, Hamburg en Rome.

Wat?
 Een programma ter aanvulling op je studie en ten voorbereiding op de commerciële advocatuur.
 Je kunt deelname aan de Global Apollo Experience vergelijken met het volgen van een extra vak.

Eens in de 2 weken volg je op maandagmiddag college van een partner waardoor je kennis maakt met alle praktijkgroepen. Eens in de maand krijg je een vaardigheidstraining op vrijdagmiddag om je op persoonlijk vlak verder te ontwikkelen. In totaal 10 colleges en 5 vaardigheidstrainingen in de loop van 5 maanden.

Naast deze colleges en trainingen werk je samen met jouw groepje aan diverse groepsoefeningen in het kader van een internationale overname en in competitie tegen de andere groepjes.

Tevens maak je in je eigen tijd een aantal individuele opdrachten zodat je kunt laten zien wat jij kan!

Wie?
 De Global Apollo Experience is bedoeld voor 3e en 4e jaars studenten Nederlands recht, fiscaal recht of notarieel recht.

Interesse en inschrijven
 Kijk voor uitgebreide informatie over de Global Apollo Experience op www.werkenbijallenoverynl of neem contact op met Paula ter Beek, 020-674 1708

Stuur je gemotiveerde inschrijving met cv, cijferlijst en digitale pasfoto naar paula.terbeek@allenoverynl. Je kunt je inschrijven t/m 1 februari 2010.

Allen & Overy Amsterdam
 is een juridisch dienstverlenende 450 medewerkers tellende internationale kantoor met wereldwijd 31 vestigingen ruim 5.000 collega's.

© Allen & Overy LLP 2009 | CS09101

Taalcursussen voorjaar 2010

Vanaf 1 maart starten de volgende cursussen:

- Chinees
- Duits
- Engels
- Frans
- Italiaans
- Marokkaans Arabisch
- Russisch
- Spaans
- Nederlands voor anderstaligen

Snelle en doelgerichte cursussen op verschillende niveaus, met hoogwaardige voorzieningen.

startin 'to understand

Inschrijven en informatie: zie onze website

www.radboudintolanguages.nl

Radboud **in'to** Languages

BEST GRADUATES 2010

Ben jij een High Potential?

www.dekortstewegnaardetop.nl

BestGraduates wordt georganiseerd in samenwerking met onderstaande topwerkgevers

BestGraduates Law wordt georganiseerd in samenwerking met onderstaande topkantoren

BestGraduates is een activiteit van **memory events** onderdeel van de **memory group**

PhD positions in Business and Management

The ERIM Doctoral Programme offers a four-year advanced international PhD programme. It is designed to train future generations of international researchers in the field of management. In the first year, PhD candidates follow a customized state of the art course programme, which fits their academic background and research interests. They then work for three years towards a dissertation on a topic of their own interest. The PhD Program creates many opportunities for personal intellectual development and an exciting international academic career.

Applicants are expected to have a Master's degree with excellent results in one of the disciplines, such as business administration, economics, econometrics, psychology, behavioral and social sciences or technical sciences. Candidates should also show explicit interest in and motivation for scientific research. The full-time PhD programme is offered in English only and salary is in accordance with the collective agreement (CAO) of Dutch universities.

Fields of specialisation include:

- Logistics & Information Systems
- Organisation & Innovation
- Marketing
- Finance & Accounting
- Strategy
- **NEW:** Open Project PhD vacancies. We invite applicants with a great idea for a project to contact us.

ERIM is the joint research institute in the field of management of Rotterdam School of Management, Erasmus University (RSM) and the Erasmus School of Economics (ESE). Both schools operate at the frontier of knowledge-creation and have a world-class reputation in business and management research.

For more information visit www.irim.nl/doctoral

Erasmus Doctoral Programme in Business and Management 2010-2011

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek
soeterbeek@fb.ru.nl

of bel: 0486 - 417 450

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendaal

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

E-mail: b.bouman@fb.ru.nl

of bel: 024 - 361 1282

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitmendend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

Inhoud

nummer 9 • jaargang 10 • 14 januari 2010

12

Frustrerend: wetenschappers in de media

Ze zien allemaal het belang van optreden in de media. Maar wat valt het vaak tegen...

*"Je moet toch ergens aan dood gaan.
Dat was het enige zinnetje dat ik
terugzag in de uitzending."*

10

Interview 'Met mijn bul help ik mijn land'

Kon Kelei was kindsoldaat. Nu studeert hij af en wil terug naar Sudan. "Ik heb anderen aan hun lot overgelaten. Die fout wil ik goedmaken."

22

Coververhaal De fascinatie van Jos Joosten

Hij is hoogleraar Moderne Letterkunde en gefascineerd door Kluun en Saskia Noort. Want: "Er is een kentering gaande en ik wil weten waarom."

en verder

- 4 nieuws & opinie
- 8 nieuwsachtergrond
- 17 vox populi
- 18 schuinparkeerders
- 20 wetenschap
- 26 goede voornemens getest
- 28 cultuur
- 30 vox campus
- 32 backstage

'Studenten moet je af en toe mores leren'

Een bijzondere onderscheiding voor Jeroen Brinkhorst van Carolus Magnus. Van de Nijmeegse politie kreeg hij een oorkonde voor zijn inzet om de relatie tussen sociëteit en buurtgenoten te verbeteren.

Geluidsoverlast, vechtpartijen en studentestreken leverden in de buurt de nodige ergernis op. Brinkhorst ging de dialoog aan met de buurtbewoners. Zo bezocht het Carolus-bestuur de buurtbarbecue en buurtvergaderingen. Met succes: het aantal klachten vanuit de buurt nam opvallend af.

Voor alle studenten die ook een goede buur verkiezen boven een verre vriend heeft Jeroen nog wel een tip: "Gewoon

bij de burens aanbellen en samen een biertje drinken." De aanwezige omwonenden en rector Bas Kortmann waren het daar roerend mee eens.

| 9 januari 2010 | →

Jubilea gered dankzij 'spookverenigingen'

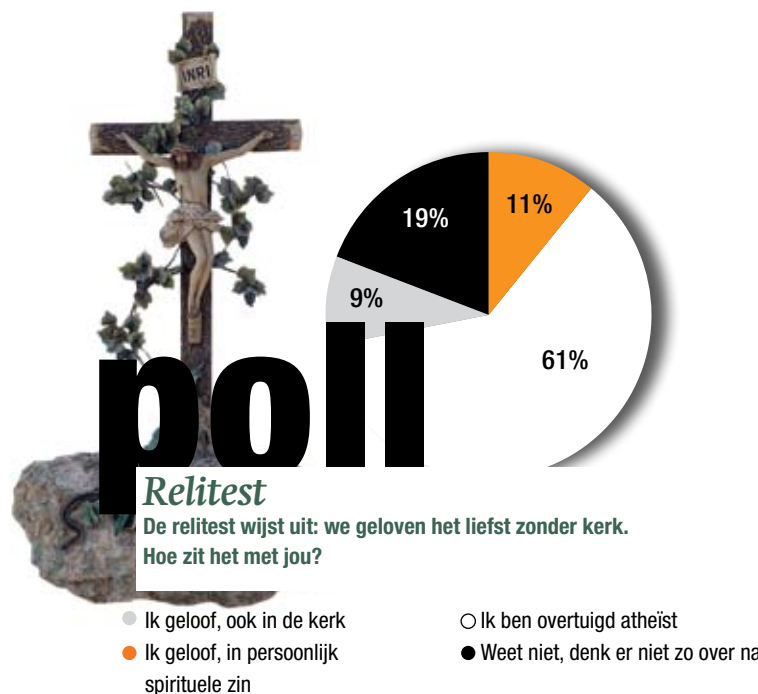
Goed nieuws voor verenigingen die dit jaar jubileren of een congres te organiseren hebben. Voor dit soort eenmalige activiteiten zou dit jaar geen financiële ondersteuning zijn in de vorm van bestuursmaanden. Maar na aandringen van de studentenraad heeft de universiteit toch nog wat geld gevonden: bij 'spookverenigingen' die feitelijk ter ziele zijn.

| 8 januari 2010 | →

Van andermans fiets blijf je af

Student Tijn kan niet lopen en heeft een handbike om zijn rolstoel als fiets te kunnen gebruiken. Na oudjaar trof hij het 3000 euro kostende apparaat vernield aan bij de liftschaft van Sterrenbosch waar hij woont. De daders zijn waarschijnlijk studenten. "Het duurt minstens zes weken om een nieuwe te bestellen, want hij is op maat gemaakt", zegt Tijn. Extra zuur: het verzekeren van een handbike is vrijwel onmogelijk. Tijn moet dus zelf ruim 3000 euro betalen. Inzamelingsacties van Voxlog-bezoekers kwamen spontaan op gang.

| 7 januari 2010 | →

Phocas heeft zijn voortbestaan verzekerd

Dankzij de toezegging voor het bouwen van een nieuw botenhuis aan de Nevengeul te Lent. Enige tegenslag: de aanleg van een nationale wedstrijd baan gaat niet door. Maar Phocas-voorzitter Marijn Bruins is optimistisch: "Deze tegenslag betekent enkel dat we naar andere opties moeten zoeken." Bovendien, zo weet hij: "De aanleg zou Nijmegen meer bekendheid geven en ook economisch interessant zijn voor de stad."

| 11 januari 2010 | →

'De Elfstedentocht zit in mijn bloed'

Zijn vader deed mee in '85, '86 en '97 en hij stond als klein ventje trouw langs het ijs. Nu is het voor Jefte de Bruin, masterstudent bedrijfskunde, tijd om zelf de Elfstedendroom te verwezenlijken. Sinds zijn negentiende is hij lid van de Vereniging der Friesche Elfsteden en hij is dit jaar ingeloot om mee doen, mócht er een tocht komen. "De Elfstedentocht is voor mij puur nostalgie. Het is Nederlands historie, een magisch gevoel, en één groot feest."

| 12 januari 2010 | →

'Kernpodium Merleyn wordt volwassen'

In 2008 werd het bijna-failliete muziek- en danscafé Merleyn overgenomen door Doornroosje om er een volwaardig poppodium van te maken. Die stap is een stuk dichterbij gekomen met de erkenning van Merleyn als 'kernpodium'. Dat betekent volgens Roosje-directeur Toine Tax dat je 'spannender kunt programmeren'. Daarnaast heeft de erkenning volgens hem 'een uitstraling naar buiten toe'.

| 6 januari 2010 | →

→ HET HELE BERICHT LEZEN? GA NAAR VOXLOG.NL

'Ik moet zeggen dat ik niks met Phocas heb en dat ik het toch wel semi-boeiend vind. Net zoiets als de nieuwsberichten over studentenverenigingen. Grotendeels alleen goed voor je dagelijkse hoeveelheid nutteloze informatie.'

Stef 'Phocas gaat de Waal op'

| 12 januari 2010 |

'Nooit geweten dat er zoveel eisen aan deelname zaten. Ik dacht ei-

genlijk dat iedere klapmorgool mee kon doen. Weer wat geleerd dus!'

Stef 'Schaatsstudenten in dubio'

| 6 januari 2010 |

'Wel fijn om te zien dat ook Voxlog voldoet aan de wetten van Darwin: Gewoon 2 lekkere wijven erop zetten en scoren maar.'

Biologiestudent 'Nieuw: Vox op scherp' | 23 december 2009 |

'Bedankt biologiestudent!'

Jacqueline 'Nieuw: Vox op scherp' |

23 december 2009 |

'Mogen we dan ook allemaal, als we dat willen, op het feestje van Ovum komen?'

Anco 'Jubilea gered dankzij spookverenigingen' | 10 januari 2010 |

'W-T-F, Tijn, ik lees dit nu pas maar wat enorm f*ed up voor je dude.'

Om maar met de woorden van Theo Maassen te spreken: wat voor voorvocht figuur ben je wanneer je zoiets doet...'

Joep 'Van andermans fiets blijf je af'

| 7 januari 2010 |

→ OOK RU-GEREN?
GA NAAR VOXLOG.NL

Zeven magere jaren breken aan

“De zeven vette jaren zijn vanaf 2011 voorbij”, zei Roelof de Wijkerslooth tijdens zijn traditionele nieuwsjaarsrede. De collegevoorzitter verwacht dat het kabinetsvoornemen om 2 miljard euro op het hoger onderwijs te bezuinigen grote gevolgen heeft voor de universiteit.

In zijn toespraak liet De Wijkerslooth grote zorg blijken over de door Den Haag ingeboekte bezuiniging. Wanneer je 2 miljard euro bij

de instellingen weghaalt, betekent dat voor de Radboud Universiteit een gat van 72 miljoen euro, zo rekende hij de zaal voor. Oftewel: de helft van het hele onderwijsbudget. “Dat zijn zulke krankzinnige bedragen dat dit niet gerealiseerd kan of mag worden.”

De collegevoorzitter meent dat “bezuinigen op onderwijs of onderzoek heel onverstandig is als je economisch herstel wilt bewerkstelligen”.

Hoewel hij verwacht dat de soep daarom “niet zo heet zal worden gegeten”, bereidt de universiteit zich wel voor op magere jaren. “Omdat wij niet weten wat het gevolg van dit alles voor de begroting van 2011 en volgende jaren zal zijn, is het ook vrijwel onmogelijk nu al maatregelen te treffen. Een ding staat echter overeind: wat wij nu al niet goed of inefficiënt vinden, moeten wij in 2010 aanpakken, nu het financieel nog kan. Dat is ook de opdracht aan de faculteiten en de clusters. Ruimte voor structurele uitgavenverhogingen in 2011 en verder is er zeker niet.”★

facts & figures | Bezoekers van Voxlog waren in 2009 samen goed voor 537.952 pageviews. Bron: statcounter

FOTO: ENK VAN 'T HULLENAAR

Sijbrand de Jong is 'Nijmegenaar van het Jaar'

Hoogleraar Experimentele energiefysica
Sijbrand de Jong is begin januari uitgeroepen tot 'Nijmegenaar van het Jaar 2009'. Achteraf reageerde hij beduusd: “Ik had mijn speech niet voorbereid en weet niet meer wat ik allemaal heb gezegd.” De Jong kreeg de titel vooral omdat hij in 2009 de Academische Jaarprijs won met zijn voorstel om tijdens de Vierdaagse de eerste danceparty te organiseren waarbij muziek en licht aangestuurd worden door deeltjes uit het heelal. Daarnaast zet hij zich in om Nijmeegse middelbare scholieren bij de bèta-faculteit van de Radboud Universiteit te betrekken.

Er wordt voorzichtig gespeculeerd over een Elfstedentocht, maar voorlopig glibberen we nog over 'fondantijs' met een laag sneeuw. Trekt Radboud massaal de schaatsen aan of wachten we met smart op de lente?

DORPSSSPOMP

Irene Geurts
docent rechten (zie foto)
“Dit weer doet mij alleen maar verlangen naar tropische stranden. Daarom heb ik voor volgende week een vakantie geboekt naar Curaçao. Heerlijk even opwarmen.”

Jefte de Bruin
masterstudent bedrijfskunde
“Ik stond al vanaf mijn tweede op het ijs, ik kon al schaatsen voordat ik kon lopen. Mijn vader is Fries, en ook fanatiek schaatser, daar zal het wel mee te maken hebben. Als klein ventje

stond ik mijn vader al aan te moedigen tijdens de Elfstedentocht. Sinds mijn negentiende ben ik lid van de vereniging Friesche Elfstedentochters en dit jaar ben ik ook ingeloot. Dus als er een tocht komt, doe ik zeker mee.”

Michel Derksen,
chauffeur postwagen
Radboud Universiteit
“Schaatsen? Da's leuk voor een uurtje, maar daarna zeuren mijn kinderen over de kou. Ik kijk juist erg uit naar de lente. De wegen op het universiteitsterrein zijn

soms erg glibberig. Tijdens de zware sneeuwval voor kerst werd mijn wagen bijna stuurloos op de rotonde bij het Erasmusgebouw. Toch wordt er goed zout gestrooid op de universiteit.”

Willem Hooglugt
woordvoerder Radboud
Universiteit

“Nederland is zo mooi van af het ijs. Het is fantastisch om op een winterse dag op de schaatsen te staan en te genieten van het landschap. Het is mijn grootste frustratie dat ik nooit een Elfstedentocht heb kunnen

schaatsen. En ik denk dat het er nu niet meer van gaat komen. Maar ik ga mijn kleinkinderen zeker leren schaatsen.”

Karlijn van den Eijnden
student psychologie

“De zomer is lekkerder, maar zo'n witte omgeving heeft ook wel wat. Hoewel ik nog niet op de schaatsen heb gestaan. Ben ik ook niet van plan trouwens, ik heb ooit wel eens geschaatst, maar dat is heel lang geleden.”

**BELLEN
MET**

Jim Koek
preses van het bestuur
van de Argusgroep

De nieuwe Argusgroep wordt bijna geopend. Willen jullie eindelijk onthullen waar hij zit?

"Aan de Bloemerstraat 49. Het is een oude kroeg, die bijna twee jaar leeg stond. De eigenaar van het pand is de kroeg nu aan het verbouwen en isoleren. Wij huren de kroeg en hoeven straks alleen nog licht, geluid en barkrukken te regelen. Eind februari is de officiële opening."

Waarom hebben jullie zo verschrikkelijk geheimzinnig gedaan over de locatie?

"Het was nog niet concreet genoeg."

Wat betekent dat voor dispuutenfederatie Argus, eindelijk weer een eigen pand?

"Na bijna twee jaar zwerven krijgen we weer een vaste thuisbasis. Een grote opluchting! En nu we zelf een pand gaan exploiteren kunnen we alsnog laten zien dat de problemen waardoor we Villa van Schaeck hebben moeten verlaten niet alleen aan ons te wijten waren."

Kunnen wij straks ook binnenlopen voor een biertje?

"Dat bekijken we nog. Misschien gaan we op zaterdagavond een open avond organiseren, waarop ook niet-leden welkom zijn. Op maandagavond is er de Argusavond, die besloten is. Op andere avonden kan de kroeg afgehuurd worden, ook door niet-leden. In elke geval is iedereen alvast welkom op ons openingsfeest op donderdag 4 maart."

Laptops verbannen uit werkcolleges

Laptops zijn voortaan taboe bij werkcolleges van Nederlands. De opleiding heeft als eerste een duidelijke gedragsregel opgesteld over het gebruik van elektronische media in colleges.

Bij Nederlands mogen laptops alleen nog maar gebruikt worden bij hoorcolleges. Foto's of filmpjes maken tijdens college is voortaan verboden ('zelfs strafbaar'). De nieuwe regels zijn geen gevolg van uitwassen, maar juist bedoeld om die te voorkomen, zegt universitair docent Rob van de Schoor. Docenten begonnen zich volgens hem te storen aan de "opstaande wandjes" van de laptops die de communicatie belemmeren. "Soms gaan studenten ook uitspraken van docenten controleren, dan ben je plotseling in discussie met Wikipedia."

Volgens Van de Schoor was het geen optie om alle elektronica te verbieden. "Je moet ook met je tijd meegaan. Aantekeningen maken met de laptop bij

hoorcolleges is daarom toegestaan. Maar in werkcolleges draait het om interactie, niet om informatieoverdracht." De foto- en filmregel is volgens Van de Schoor bedoeld om te voorkomen dat docenten zichzelf straks terugzien op Youtube of Flickr. ★

in de media

'Balkenende is oprecht en betrouwbaar, mensen zouden zo hun pincode aan hem geven. Het zal interessant zijn hoe de geschiedenis over hem oordeelt. Maar daarvoor moet je een afstand hebben van minstens 25 jaar.'

Carla van Baalen, hoogleraar parlementaire geschiedenis in Elsevier (2 januari)

winnaar

Esther-Mirjam Sent
Hoogleraar wint mediatoep

Esther-Mirjam Sent, hoogleraar Economische theorie en economisch beleid, heeft de Frans Duynsteebokaal 2009 gewonnen. De bokaal wordt jaarlijks uitgereikt aan de Radboud-medewerker die het meest optrad in de media. Sent won de prijs voor de vele keren dat zij in 2009 tekst en uitleg gaf over de economische crisis. Gemiddeld trad ze twee keer per week op in de media. Sent geniet van de mediaoptredens. "Ik lever graag een bijdrage aan het maatschappelijke debat." Zie pagina's 12-16

verliezer

Nederlandse studenten in Duitsland

Studenten verliezen gratis ritje

Nederlandse studenten die vanuit Kleef en Kranenburg naar Nijmegen reizen, zo'n driehonderd in totaal, kunnen hun OV-chipkaart niet gebruiken. In de Duitse bussen zit geen apparaat om de chipkaart te scannen. De Duitse busmaatschappij Niag wil daarom dat de studenten buskaartjes kopen. Studentenvakbond AKKU gaat het probleem aankaarten in het regionale overleg over het openbaar vervoer. "We gaan voor de vierhonderdste keer op tafel slaan", zegt Freek Bos van AKKU.

Die Elfstedentocht

Verandering, ik ben er dol op. Denk aan: verhuizen, dit stukje schrijven, de voorjaarsmode, nieuwe cultuurpagina's verzinnen. En neem de zeven magere jaren die collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth tijdens zijn nieuwjaarsrede aankondigde: ik zag niemand verveeld achterover leunen. Komend half jaar wordt het ook op de Vox-burelen allemaal even nét iets anders. Terwijl nieuwe collega M. zich vanaf zijn eerste werkdag ijverig op de eindredactie van dit nummer stortte – nog geen minuut heb ik hem zien verspillen aan wandelingetjes naar de koffieautomaat – sms'te ik met

nieuwe collega B., die zich bij WarChild in Amsterdam al interviewend liet inpakken door voormalig kindsoldaat Kon Kelei. Op 19 januari neemt de rechtenstudent zijn Radboudbul in ontvangst, mogelijk zelfs in de hoogstpersoonlijke aanwezigheid van Marco – WarChild – Borsato. Enige noodzakelijke verandering nu nog is, wat mij betreft, dat barre weer. Bibberend loop ik elke ochtend een onveranderlijk warme Vox-redactie op. Laat die Elfstedentocht maar zitten. ★

Anne Dohmen / hoofdredacteur a.i. Vox

red

Sjiek boek?

Ik zat in de Connie Palmen, de trein naar het Zuiden, opeengepakt met vijftig andere moederlandgangers. Ik had liever in de Sjef Dieren gezeten, maar Veolia zet die alleen tussen Heerlen en Maastricht in. We roken naar opdrogende winterjassen. De lucht was schraal, het licht te fel, de trein te traag. Ik zat knietje met een vrolijke pater, die in Venray de trein verliet. In Venlo liep de trein leeg en met zijn tien sudderden we door. Aan de andere kant van het gangpad zat een jongen met puistjes, die onder de indruk was van het meisje tegenover hem. Hij had al een paar keer nadrukkelijk naar haar op gekeken, maar zij zag het niet, ze ging volkomen op in de nieuwste Dan Brown. Tegelen naderde, en hij begreep dat als hij niet vóór Roermond een poging waagde, hij de liefde van zijn leven misliep. Zo'n jongen was het ook: je zag duidelijk dat hij in gesprek was met een afwezige derde die hem aanmoedigde. Steeds deed hij een rukje naar voren, en dan schoot hij weer achteruit omdat hij toch niet durfde.

Na Tegelen vroeg hij: 'Sjiek boek?', waarbij hij halverwege het tweede woord als met een sleetje van de gletsjer glee. Je kan aan Limbo's horen dat ze bergen gewend zijn. Het meisje keek verstoord op. "Shieboem? Waar heb je het over?" De jongen kuchte. "Fijn boek?" vroeg hij toen maar. Het meisje fronste gegeneerd. "Het is wel gaaf", zei ze toen. De jongen knikte. Meer durfde hij niet te vragen. Een glimlach van meelij brak door op het gezicht van het meisje. "Wil je de achterflap lezen?" bood ze aan. De jongen knikte. Hij wilde het boek van haar overnemen, maar dat was niet de bedoeling. Ze hield het boek omhoog zodat ze gewoon kon doorlezen terwijl hij de rug las. Daartoe moest hij voorover buigen en voor haar neer knielen. Prachtig beeld. Maar dat was ook het einde. Hij knikte toen hij het gelezen had en zij snoof toen ze het boek weer op haar schoot legde. In Roermond stapte hij alleen uit. ★

'De media kunnen nog zulke hoogwaardige producten leveren, wanneer deze vallen in een bed van cynisme schiet de publieke discussie er niets mee op.'

Ethicus Marcel Becker over de invloed van nieuwe media (Nederlands Dagblad, 5 januari)

Ingezonden

Mail je brief naar redactie@vox.ru.nl

Leerstoel Schillebeeckx

Bij het overlijden van Edward Schillebeeckx past het deze universiteit stil te staan bij de bijzondere leerstoel Theologie en Cultuur. Het was in 1999 de bedoeling dat deze leerstoel naar Schillebeeckx genoemd zou worden. Op een gegeven moment werd echter door het aartsbisdom Utrecht een fax doorgestuurd van het Vaticaan met de mededeling dat men daar niet met deze naamgeving kon instemmen. De universitaire bestuurders zijn daar toen voor gezwicht.

Het college van bestuur noemde Schillebeeckx in de overlijdensadvertentie een 'icoon van de Radboud Universiteit'. Dat kan ik onderschrijven. Ik ben welis-

waar geen directe vakgenoot, ik ben immers geen systematisch theoloog en ook geen leerling, maar ook voor mij als historicus van de religiositeit is zijn werk inspirerend en stimulerend. Schillebeeckx' grote kennis van de geschiedenis van kerk en theologie heeft ervoor gezorgd dat zijn boeken juist ook op historisch vlak eyeopeners bevat-

ten en op nieuwe wegen van onderzoek hebben gewezen. Het zou wat mij betreft dan ook een mooi gebaar zijn als het college nu, als postuum eerbetoon, de wisselleerstoel alsnog naar Schillebeeckx zou vernoemen. Mocht de onderbrenging van een leerstoel met die naam in de theologische faculteit tot kerkelijke problemen leiden, dan kan men de leerstoel gemakkelijk overhevelen naar de Faculteit der Religiewetenschappen. Daar hebben noch bisschoppen noch Rome iets over te zeggen.

Peter Nissen, hoogleraar Vergelijkende godsdienstwetenschappen

Geen register

Iedereen kent het register achterin een boek. Handig, wanneer je snel wilt zien of in een boek een bepaalde persoon, plaats, gebeurtenis of theorie besproken wordt. Waarom heeft dan niet elk boek een register? Tijd en geld zullen een rol spelen. En zo gemakkelijk is het maken van een goede index nu ook weer niet. Maar een wetenschappelijk boek zonder register(s) is een 'misser'. Van de 58 proefschriften (van letteren) uit 2007-2009 hebben er 20 een index en 33 niet. Van deze indexen voldoet een behoorlijk deel niet aan de 'good practices' van het indexeren. Zouden promovendi bij het maken van hun proefschrift niet verplicht moeten worden tot het opnemen van een register? Kennis moet toch zo gemakkelijk mogelijk traceerbaar en dus citeerbaar zijn? De lamp moet toch niet onder de korenmaat gezet worden? Jaap Verbaas, wetenschappelijk bibliotheekmedewerker

cartoon

De eeuwige rebel – Wie was Edward Schillebeeckx?

Het gouden decennium van de theologie, zo worden de jaren zestig wel eens genoemd. Kerkelijke dogma's stonden onder druk en veel theologen pleitten voor een nieuwe, eigentijdse interpretatie van de Bijbel. De erudiete Nijmeegse theoloog Edward Schillebeeckx speelde in die complexe discussie een hoofdrol.

Zijn ster rees tijdens het Tweede Vaticaans Concilie halwege de jaren zestig. Op verzoek van de bisschoppen, veelal oud-studenten van hem, nam Schillebeeckx daaraan deel als adviseur. Die rol vervulde hij met verve: hij gaf lezingen, was *ghostwriter* voor verschillende bisschoppen en communiceerde met het grote publiek in een 'herderlijke brief' die internationaal veel aandacht trok.

Schillebeeckx had zichzelf in het kamp van de vernieuwers geplaatst en daar bleef hij de rest van zijn leven. In de jaren zestig en zeventig schreef hij baanbrekende boeken waarin hij het christelijk geloof interpreteert als een inspiratiebron voor mensen die willen opkomen voor de armen en verdrukten. Dat die gedachte nu zo weinig vernieuwend klinkt, geeft aan hoeveel invloed de Nijmeegse theoloog heeft gehad.

Eind jaren zestig krijgt de strijd tussen vernieuwers en con-

servatieven een grimmiger karakter. In 1968 wordt Schillebeeckx voor het eerst in Rome op het matje geroepen door de Congregatie voor de Geloofsleer (vroeger bekend onder de naam 'inquisitie'), maar het komt niet tot een veroordeling. Later zou hij nog drie keer in Rome moeten verschijnen. De laatste keer, in 1984, stond de Congregatie onder leiding van Joseph Ratzinger, de huidige paus Benedictus XVI. Ook die wist geen veroordeling rond te krijgen maar gaf de geloofsgemeenschap wel een officiële waarschuwing tegen de opvattingen van Schillebeeckx.

De invloed van Schillebeeckx op de Nijmeegse universiteit was enorm. Tot de jaren zestig was de universiteit een trouw volgeling van Rome, maar Schillebeeckx en zijn aanhang maakten daar een einde aan. Een commissie onder zijn leiding concludeerde in 1970 dat de wetenschappelijke vrijheid boven kerkelijke dogma's moest gaan. De opleiding theologie werd een luis in de pels van de kerkelijke autoriteiten, en is dat tot de dag van vandaag gebleven./RG

[Edward Schillebeeckx \(1914-2009\) was van 1958 tot 1982 hoogleraar Dogmatiek en geschiedenis van de theologie aan de Radboud Universiteit.](#)

Schillebeeckx (1914-2009) leeft

Edward Schillebeeckx overleed vlak voor kerst op 95-jarige leeftijd. Vier onderzoekers en studenten over de meest vermaarde theoloog uit de geschiedenis van de universiteit: zijn gedachtegoed is gemeengoed geworden, zijn toppublicatie schreef hij op 85-jarige leeftijd.

Het gedachtegoed van Edward Schillebeeckx levend houden:

Stephan van Erp, onderzoeker aan de theologische faculteit, doet er veel aan. Hij noemt Schillebeeckx "bij uitstek een denker die helder kan uitleggen waar het in de theologie om gaat". En: "Schillebeeckx combineert grondig historisch onderzoek met een grote betrokkenheid bij kerk en samenleving." Van Erp is aanjager van een studentenleesgroep, die in hun vrije tijd Schillebeeckx' *Mensen als verhaal van God* doorwerkt. "In tegenstelling tot wat altijd gezegd wordt, is hij geen moeilijk auteur", zegt Van Erp. "Met een beetje begeleiding is het voor studenten heel goed te lezen." Masterstudent Rob Veerman heeft zich dankbaar aangesloten bij de leesgroep. In zijn eerste jaar maakte hij kennis met de

teksten van Schillebeeckx. "Ze gingen over de relatie tussen God en mens, waarbij Schillebeeckx de mens heel serieus neemt. Daarin was zijn werk vernieuwend. Ik was onmiddellijk geïnspireerd." Met zijn werk heb je een handvat de theologie uit de ivoren toren te halen, zegt Veerman. "Theologie moet relevant zijn voor de samenleving, voor de mens. Schillebeeckx hamerde daar voortdurend op en dat heeft hem zo belangrijk gemaakt." Tjipke van Dam, derdejaars studente theologie en betrokken bij de leesgroep van Van Erp, was bij aanvang van de studie verbaasd over de geringe aandacht voor Schillebeeckx. Jammer, want Schillebeeckx is van groot belang om de relevantie van ons vak te onderstrepen, zegt Van Dam. "De kerk- en geloofswaarden zijn voor hem niet statisch, maar hun gedaante veran-

vanzelfsprekend voort

dert met de samenleving mee. Er bestaat bijvoorbeeld niet één interpretatie van de Bijbel. Een boek van tweeduizend jaar oud kun je steeds in verschillende tijden en contexten opnieuw interpreteren.”

Interessant is dat Schillebeeckx altijd binnen de katholieke kerk is gebleven, vindt Van Erp. “Hij heeft altijd van zichzelf gezegd: ik ben orthodox, recht in de leer, terwijl voor- en tegenstanders maar blijven benadrukken dat hij progressief is. Juist omdat hij binnen de institutie bleef, kon zijn verhaal over het belang van de voortdurende herontdekking van de kerk extra urgentie krijgen.” Ook Tjipke van Dam roemt deze inzet. “Ondanks de bezwaren van het leergezag tegen zijn geschriften, bleef hij zijn idealen behouden. Tegelijkertijd heeft hij zich nooit van de kerk afgekeerd. Het was vechten tegen de

bierkaai, bijvoorbeeld in zijn strijd rond de afschaffing van het celibaat, maar hij hield vol. Van binnenuit strijden voor idealen kenmerkt voor mij de ware betrokkenheid bij het geloof.”

Sleutelpublicatie

Hoe actueel is het gedachtegoed van Schillebeeckx nog binnen de theologie? Zijn rol is op dit moment minder zichtbaar, zegt Van Erp. “Zijn betoog dat je theologie en kerk moet betrekken op de huidige tijd is inmiddels gemeengoed geworden. Dat te blijven zeggen hoeft niet.” Dit meent ook Thomas Quartier, docent voor rituele studies binnen de faculteit religiewetenschappen. “Vergelijk het met GroenLinks of het feminisme. Die inzichten zijn zó vanzelfsprekend geworden, dat we er nauwelijks nog over hoeven praten. En dat onderstreept hun belang.”

Ook de secularisatie zorgde voor een tanende invloed van Schillebeeckx, meent Van Erp. “De rol van kerk en theologie in de samenleving is sterk verminderd. Het is moeilijker geworden om vanuit de theologie aanknopingspunten te vinden met de pluralistische samenleving, maar juist op dit punt kan zijn theologie ook in de toekomst nog goede diensten bewijzen.”

Het bijzondere is dat Schillebeeckx zelf nog op heel late leeftijd zijn denken heeft afgestoft, zegt Thomas Quartier. Hij doelt op het artikel van Schillebeeckx over sacramenten dat tien jaar geleden verscheen. Voor Quartier is het artikel de beginselverklaring van eigen onderzoek. Binnen het raamwerk van Schillebeeckx publiceert Quartier nu met collega’s in het daarvoor opgerichte Centrum voor Thanathologie over zaken als sacra-

menten en rituelen rondom de dood. “Ik zie het als opdracht zijn werk voort te zetten. Voor mij was dat artikel uit 2000 een echte eyeopener”, zegt Quartier. “Iedereen heeft het steeds over de Schillebeeckx van de jaren zestig en zeventig, maar zijn laatste artikel zou voor de toekomst wel eens net zo relevant kunnen zijn.” Quartier kan nog steeds niet bevatten dat Schillebeeckx op 85-jarige leeftijd die sleutelpublicatie schreef. “85 jaar! En dan zó’n publicatie. Het is een van de meest indrukwekkende wetenschappelijke prestaties die ik ken.” ★

Tekst: Paul van den Broek en Bregje Cobussen

Fotografie: KDC Nijmegen en Gerard Verschooten

Kon Kelei

‘Nu kan ik een verschil maken in Sudan’

Toen Kon Kelei vier jaar oud was, belandde hij bij een leger in Sudan. In 2000 vluchtte hij naar Nederland. En nu, 26 jaar oud, ontvangt de voormalig kind-soldaat zijn bul in internationaal en Europees recht. “Ik heb anderen aan hun lot overgelaten en die fout wil ik goedmaken.”

www.war

REVIVA!

1 *Wat betekent deze bul voor jou?*

“Dit diploma maakt mijn dromen reëel. Ik heb altijd grote dromen gehad. Als kind wilde ik niet net als anderen agent of onderwijzer worden. Ik was jong volwassen en wilde me inzetten voor mijn land. Toen ik naar Nederland kwam, dacht ik een verschil te kunnen maken door geneeskunde te studeren. In het zuiden van Sudan, waar ik vandaan kom, is er maar één arts per 100.000 mensen. Maar nadat de asielpcedure veel tijd had gekost, duurde die studie me te lang. Ik ben rechten gaan studeren. Dat was geen persoonlijke keuze. Rechten is een brede studie, waarmee ik breed inzetbaar ben in Sudan. Ik ben nu jurist, een titel die respect afdwingt en deuren opent. Daarmee kan ik mijn droom om een verschil te maken in Sudan verwezenlijken.”

2 *Hoe ga je dat concreet doen?*

“Dat is een lastige vraag. Ik was een jongetje toen ik wegging uit Sudan. In de negen jaar dat ik hier gewoond en gestudeerd heb, heb ik een visie ontwikkeld op het ontwikkelingsvraagstuk. Op wat ik denk te kunnen betekenen voor mijn land. Maar ik heb niet de illusie dat mijn visie per se de juiste is. Misschien denken de mensen daar er heel anders over, of zitten ze niet eens te wachten op mijn komst. Op 28 januari vertrek ik voor drie maanden naar Sudan. Dat worden drie maanden van verkenning, van ontdekken wat ik kan doen voor mijn land. Moet ik er als activist de barricades op of moet ik de politiek in? Terwijl ik dat onderzoek, heb ik nog een project af te ronden. Mijn stichting, *Cuey Machar Secondary School Foundation (CMSF)*, bouwt er aan een middelbare school. Ik geloof

heilig dat kennis de oplossing is voor alle problematiek. Onderwijs is het wapen tegen onwetendheid en daarmee tegen oorlog en ellende. Mijn persoonlijke succes dwingt me om bij deze stichting betrokken te blijven. Als ik zou stoppen, zou het voelen alsof ik me bij de Sudanese elite schaar, die het volk dom wil houden. Daarmee zou ik de jongens die ik achterliet toen ik vluchtte uit het *Sudan's People Liberation Army (SPLA)* voor de tweede keer verraden.”

3 *Je hebt eens gezegd dat je vlucht uit het SPLA de grootste fout van je leven was. Is dat nog steeds zo?*

“Ja, dat is nog steeds zo. Hoewel ik het in de afgelopen jaren wel heb leren relativiseren. Als ik dat niet zou doen, zou het me verlammen. Ik ben geen slachtoffer, maar ik heb wel iets heel ergs meegemaakt. Iedereen die iets ergs heeft meegemaakt vraagt zich af: waarom ik? Ik ook. Maar ook: waarom leef ik nog en die andere jongens niet? Waarom ben ik nog helemaal heel en missen andere jongens een arm, een been of een oog? Die vragen zijn als een enorme puzzel voor me en ik blijf zoeken naar de ontbrekende stukjes. Ik begrijp het niet en ik voel me er schuldig over. Wat als ik gewacht had met vluchten? Waren we dan samen sterker geweest en hadden we het dan allemaal gered? Die fout, het feit dat ik de anderen aan hun lot heb overgelaten, die wil ik goedmaken. Het is een schuld die ik wil vereffenen, door me in te zetten voor mijn land.”

4 *Als je mag kiezen, hoe zou je dat dan het liefste doen?*

“Ik kies niet graag. Meestal loop ik ergens tegenaan. Als ik dan vind dat iets nuttig is, dan grijp

ik het met beide handen aan. Ik ben in de eerste plaats waarschijnlijk meer een utilitarist dan een idealist. Praktisch gezien denk ik dat een functie als diplomaat me goed zou passen. Ik ben Sudaanese, maar heb negen jaar in Nederland gewoond. Ik ken beide werelden en zou een goede brugbouwer zijn. Ik zeg altijd: loods me ergens naar binnen en ik zorg dat alles voor elkaar komt. Daarin ligt mijn kracht. Zulke eigenschappen passen goed op een consulaat of binnen de VN. Misschien betekent het dat mijn plek uiteindelijk niet in Sudan is. *So be it*. Ik wil dolgraag terug naar Sudan. Het is mijn geboorteland en ik hoor daar thuis. Maar het vertegenwoordigen, het ontwikkelen van mijn land heeft de eerste prioriteit.”

5 *Je hebt een stichting, je werkt als voorlichter, ben je ooit écht student geweest?*

“Niet in de betekenis van de feestende, zuipende student. De student die af en toe colleges mist als de kater te groot is. Ik heb heus wel eens een college geskipt, maar dan om voorlichting te geven voor *WarChild*. Een avond de kroeg in doet me niets. Het geeft kortstondig plezier, maar op de langere termijn betekent het verlies. De volgende dag krijg je niets voor elkaar. Ik werk aan een droom en denk aan de lange termijn.”

6 *Jouw bul heeft veel betekenis voor je. Hoe ga je de uitreiking beleven?*

“Die wordt heel bijzonder. In Nederland beleef je belangrijke momenten nooit alleen. Als een kind een diploma haalt, staat de hele familie in de zaal te applaudiseren. Ik ben altijd alleen geweest. Ik was Kon en moest tegelijker-

tijd een moeder en een vader zijn voor mezelf. Als ik iets had bereikt moest ik mezelf een schouderklopje geven. Maar deze keer is mijn broer erbij. Hij is er speciaal voor naar Nederland gekomen. Een paar jaar geleden heb ik mijn familie weer opgezocht. We bouwen nu opnieuw een band op. Straks in Sudan wil ik daaraan verder werken. Ik wil weer zoon en broer worden in de conventionele betekenis van het woord. Na al die jaren van afstand ben ik als een heilige voor mijn familie. Het hernieuwde contact is een wonder. Maar straks in Sudan wil ik ook wel gewoon een keer flink op mijn donder krijgen van mijn moeder. Bij mijn diploma-uitreiking zijn ook Willemijn Verloop, oprichter van *WarChild*, en directeur Mark Vogt aanwezig. Ik ga ze een tweede exemplaar van mijn bul overhandigen. Het resultaat van *WarChild* is soms lastig te zien omdat veel kinderen uit beeld verdwijnen. In mijn geval is het effect van hulp van buitenaf wel zichtbaar. Het is zichtbaar in mijn diploma. Daarom wil ik ze een exemplaar overhandigen. Het symboliseert het resultaat van al hun werk voor al die kinderen in oorlogssituaties.” ★

Op 19 januari verdedigt Kon Kelei zijn scriptie over rehabilitatie van kinderen in oorlogsgebieden in de senaatszaal. Iedereen is welkom om verdediging en diploma-uitreiking bij te wonen.

Tekst: Bregje Cobussen

Foto: Erik van 't Hullenaar

‘Media maken van wetenschap een zwartwit-verhaal’

Uren voor een camera staan praten en dan met één ongenueanceerde quote in beeld komen. Het contact met de media is voor wetenschappers vaak een bron van frustratie. “Jouw citaten dienen slechts als ballen aan hun kerstboom.”

Bart Kiemeny, hoogleraar Kanker-epidemiologie, was in Milaan toen de EO hem opbelde. Of hij mee wilde werken aan een programma over kanker. “Ik ben toen naar Hilversum gevlogen. De hele dag hebben we opnames gemaakt. Uiteindelijk kwam ik met één zin in beeld. En die regel rukte de rest van het verhaal uit zijn verband.” Kiemeny schudt de voorbeelden uit zijn mouw. Het is hem meer dan eens overkomen dat zijn verhaal door media verdraaid werd. Neem die keer dat hij voor de camera vertelde dat eenderde van alle mannen uiteindelijk dood zal gaan aan kanker. “De journalist reageerde: ‘Dat is wel heel erg veel.’ Hij bleef daar maar op doorhameren. Ik schoot daarbij zo uit mijn slof dat ik hem uiteindelijk toewierp: ‘Ja, je moet toch ergens aan dood gaan.’ Dat was het enige zinnetje dat ik later terug zag in de uitzending.”

Het is een bekende klacht van wetenschappers: in de media raken de wetenschappelijke nuances verloren. Neem het debat over het klimaat. Je hoort de deskundigen die zeggen dat het uur u nabij is en de deskundigen

die beweren dat er geen vuiltje aan de lucht is. Al die wetenschappers met een gematigd verhaal komen niet in beeld. En dat gaat ten koste van de wetenschappelijke waarheid.

Jo Bardoel, hoogleraar Journalistiek en Media, heeft regelmatig het idee dat hij gebruikt wordt door journalisten. “Dan praat ik een half uur lang en in het uiteindelijke stukje zie ik mezelf nauwelijks terug. Die journalist doet net of hij het verhaal zelf bedacht heeft en het stuk wordt aangevuld met wat ongenueanceerde quotes van mijn kant.” Bardoel stuitte eens op een krantenartikel uit de jaren vijftig over een professor die zo vriendelijk was geweest om op televisie toelichting te geven. Dat waren andere tijden. Toen was het nog uitzonderlijk als een wetenschapper zich op de buis waagde. De keer dat het gebeurde, werd hij met alle egards behandeld. “Die mocht nog uitpraten, zijn verhaal uitgebreid uit de doeken doen.” De andere benadering heeft volgens Bardoel vooral te maken met het ‘volwassen’ worden van de televisie. Die vertelt nu haar eigen verhaal, volgens eigen criteria. “Bij televisie geldt dat er een beeld van te maken moet

De Mediatoppers

Jaarlijks reikt de Radboud Universiteit Nijmegen de Frans Duynstee Bokaal uit aan de Radboud-medewerker die het meest optrad in de media. Op de volgende pagina's vertellen de Top 5-medewerkers van 2009 hun verhaal.

Esther-Mirjam Sent

Hoogleraar Economische theorie en beleid

Waarom actief in de media?

“Ik lever graag een bijdrage aan het maatschappelijke debat en zie de popularisering van mijn onderzoek als een zeer plezierig onderdeel van mijn werkzaamheden. En mediawerk leidt weer tot nieuwe mogelijkheden. Zo ben ik gevraagd voor de Raad van Toezicht van Plan Nederland en ben benoemd als raadslid bij de Raad voor Maatschappelijke Ontwikkeling. De media-aandacht die ik krijg is ook goed voor onze opleiding economie. We hebben een prachtige, jonge opleiding, maar aan de naamsbekendheid schortte nog het een en ander.”

Leukste mediaoptredens in 2009?

“Tijdens een conferentie in Amsterdam zocht ik een rustige plek voor een interview bij Radio Gelderland. Vervolgens haalde een taxi me op voor *BNN Today* en tijdens de rit belde *Metro* voor een quote. Na afloop van het radio-optreden mocht ik aanschuiven bij *Knevel & Van den Brink* op tv.”

zijn, het nieuws moet niet te ingewikkeld zijn, liefst in zwartwitstandpunten te gieten. Het moet meteen duidelijk zijn dat een item voor een groot publiek relevant is.”

Wil je als wetenschapper het televisienieuws halen, dan zit er niets anders op dan aan die criteria te voldoen. “Dan merk je dat journalisten van tevoren al weten wat het verhaal gaat worden en jij alleen wordt meegenomen voor zover je in hun verhaal past.”

Journalisten zijn generalisten

Theoloog Taede Smedes is ronduit ongelukkig met de manier waarop de media afgelopen jaar omgingen met het jubileumjaar

van Charles Darwin. Het debat ging vooral over de botsing tussen gelovigen en atheïsten. In een uitzending van *Het Elfde Uur*, bij de aftrap van het Darwin-jaar,

‘Bij televisie geldt dat er een beeld van te maken moet zijn, niet te ingewikkeld en liefst in zwart-witstandpunten te gieten’

kwamen alleen een creationist, een atheïst en Cees Dekker als een soort middenpositie aan het woord. “Alsof de evolutietheorie iets over geloof te zeggen heeft”, zegt Smedes. Ook in wetenschapsbijlagen werd het Darwin-jaar aangegrepen als bron voor discussie over de schepping. “Daar-

Henk van Houtum

Associate Professor Geopolitics and Political Geography

Waarom actief in de media?

“Het publieke imago kan er mee gediend zijn, van de leerstoelgroep Geografie tot en met de Radboud Universiteit. En ik beschouw het als een maatschappelijke taak om mijn stem als wetenschapper te laten horen. In de overbrugging tussen wetenschappelijke expertise en maatschappelijk debat is de communicatieafdeling van de Radboud Universiteit van onschatbare waarde. De top-10 en de grote groei van het aantal persmeldingen van de Radboud Universiteit de afgelopen jaren is ook hun verdienste.”

Leukste mediaoptredens in 2009?

“Ik schrijf vooral veel opiniestukken en columns. Vooral het schrijven van columns voor de *Groene Amsterdammer* over Europa en voor *De Gelderlander* over stad en regio vind ik zeer stimulerend.”

in ging het niet zozeer over wetenschap, maar werden vooral pleidooien gehouden voor het gelijk van Darwins theorie”, zegt Smedes.

Journalisten zijn vaak generalisten en niet-academisch opgeleid, brengt Bardeel in. Ze zijn niet goed op de hoogte van het wetenschappelijk bedrijf en kunnen onderzoeksresultaten vaak niet op waarde schatten. Daar komt bij: wetenschappers en journalisten hebben elkaar niet

echt nodig, niet zoals politici en journalisten nodig hebben als brug naar de kiezer.

Maar wetenschappers mogen de hand ook in eigen boezem steken. Ze kunnen in wetenschappelijke publicaties nogal eens overdrijven, zegt Kiemeney. Ze houden geen rekening met de impact van hun resultaten, want media gaan natuurlijk aan de haal met interessante resultaten over kankeronderzoek. Als uit onderzoek zou blijken dat regelmatig koffie drinken de kans op kanker verhoogt van 1 op 10.000 naar 2 op 10.000, dan staat de volgende dag in de krant: ‘Koffiedrinkers hebben dubbel zo veel kans op kanker.’ En die boodschap zet

Ellen van Wolde

Hoogleraar Exegese van het Oude Testament en Bronteksten van het Jodendom

De eerste zin van de Bijbel is altijd verkeerd vertaald, beweerde Van Wolde in haar oratie in oktober: God schiep niet de hemel een de aarde, Hij *scheidde* ze. Na publicaties op de voorpagina's van *De Gelderlander* en *Trouw* zaten alle media achter haar aan. Het is dat Van Wolde uitnodigingen afsloeg van *Pauw & Witteman* en *De Wereld Draait Door*, anders had ze nóg hoger in de top gestaan. Die tv-optredens speelden vlak voor haar oratie, en kostte haar in die week te veel werk, zei ze in oktober tegen *Vox*. 'Bovendien krijg ik aandacht genoeg. De media in Italië besteden er aandacht aan, in Polen, Oekraïne, in Spanje. Via BBC4 komt er ook aandacht in de Engelstalige wereld. Het gaat de hele wereld rond.'

Ellen van Wolde was voor deze productie onbereikbaar voor commentaar.

het publiek op het verkeerde been. "Het is inderdaad een verdubbeling, maar twee keer bijna nooit is nog steeds bijna nooit", zegt Kiemeneij.

"Wetenschap is over het algemeen erg intern gericht, heel specialistisch en populariseren wordt niet gestimuleerd, het wordt althans niet beloond", zegt Bardeel. Politici krijgen door mediatraining vaak meer begrip voor de manier waarop journalisten werken. "Zo'n mediatraining zou voor wetenschappers ook zo gek niet zijn."

Meer aandacht dan ooit

Er is ook een positieve kant aan het verhaal: wetenschappers

krijgen meer aandacht dan ooit. Hoogleraar Wetenschapsfilosofie Hub Zwart signaleert de afgelopen decennia een kanteling in de belangstelling van de media voor wetenschap. "In de jaren zeventig werd de wetenschap vooral geproblematiseerd: mag dat wel, kunnen we wel zo ver gaan? Er waren zorgen over allerlei wetenschappelijke ontwikkelingen. Momenteel zijn de media gedreven door meer fundamentele vragen: welke toekomst staat ons te wachten? Er is meer aandacht voor de wetenschap *an sich*: voor de resultaten van onderzoek. Ook filosofen worden ondervraagd als een soort verkenners van maatschappelijke ontwikkelingen."

Klein handboek voor de media

Wetenschap en journalisten: dat gaat vaak fout. Wat te doen? Hoogleraar Ontwikkelingssamenwerking Paul Hoebink geeft tips.

Begin december veroorzaakte een slecht proefschrift van Wiet Janssen een klein schandaal. Het tv-programma *Eén Vandaag* vroeg me in debat te gaan met de promovendus. Geen probleem, dacht ik. En zo draafde ik op in een leeg Afrika Museum en was de dag daarna op televisie. Van de ruim vijftien minuten 'debat' waren er ongeveer vijf zo uitgezonden en versneden dat het leek of ik nauwelijks iets te berde had gebracht. Moet ik nu nooit meer voor *Eén Vandaag* optreden? Nee: ik wist welk risico ik liep, had het dit keer onderschat en wilde vooral de boodschap doorgeven dat een aantal mensen vond dat de Twentse promotie niet deugde.

LES 1 Televisiejournalisten zijn het tuig onder het journalistendom. Zij maken het onderwerp, jouw citaten dienen slechts als ballen aan hun kerstboom. Vraag daarom hoeveel tijd er voor het item is, bereid je goed voor en kom met korte, krachtige en snedige antwoorden. Natuurlijk wordt meestal het gesprek van tevoren doorgenomen. Radiojournalisten zijn vaak beter voorbereid dan hun tv-collega's. Ze lichten het onderwerp uitgebreid toe en vragen of je een eerste mening kunt geven. Die mening eindigt vaak in het draaiboek van de presentator.

LES 2 Je kunt tijd winnen door journalisten te vragen wat later terug te bellen. Zo kun je extra informatie vergaren en je antwoorden voorbereiden. Niets let je om je antwoorden in het interview zelf iets bij te stellen. Dat neemt de voorsprong van de presentator een stukje weg. Veel journalisten weten weinig. Bij de schrijvende pers dient dan ook veel uitgelegd te worden. Je uitleg komt natuurlijk nooit in de krant. Ook hier gebruiken journalisten je citaten meestal voor hun eigen verhaal.

LES 3 Stel altijd dat je je citaten voorgelegd wilt krijgen, niet uit wantrouwen, maar omdat je graag je mening precies verwoord wilt hebben. Het schrijven van opinieartikelen is een speciale tak van sport. De ruimte daarvoor is aanzienlijk afgenomen. Door het verdwijnen van de opinie-pagina's bij *De Gelderlander* en omdat *de Volkskrant* zijn opinie-pagina het liefst open stelt voor de PVV en de VVD, blijven over *NRC* en *Trouw*. De concurrentie is heftig, want het aanbod is gigantisch. Reacties op eerdere artikelen worden niet echt gewaardeerd. Laat staan een reactie op een reactie. De actualiteit telt, maar lang niet altijd. Onderwerpen die net langs de actualiteit zweven, zijn vaak het fraaist en worden het eerst opgenomen.

LES 4 Als je de actualiteit voor kunt zijn, heb je meer kans op plaatsing. Houd je aan het gevraagde aantal woorden, alleen de 'echte' opinieleiders wordt veel ruimte gegund.

LES 5 Uiteindelijk gaat het om goede actuele kennis van het vakterrein en dat vlot kunnen verwoorden. Het aardige is dat journalisten met hun vragen en hun informatie je ook op de hoogte kunnen houden of je forceren om dat te doen.

Paul Hoebink is bijzonder hoogleraar Ontwikkelingssamenwerking aan het Centrum voor Internationale Ontwikkelingsvraagstukken van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Henry Sackers

Hoogleraar Bestuursanctierecht

Waarom actief in de media?

“Het hoort bij mijn vak om uitleg te geven over gebeurtenissen in het strafrecht die de aandacht van media trekken. Bovendien versterkt mediaoptreden de reputatie van de Radboud Universiteit.”

Leukste mediaoptreden in 2009?

“Inhoudelijk: het becommentariëren van diverse gebeurtenissen in de reprise van de Puttense Moordzaak. Met plezier: het mediaoptreden op 17 september. In de pauze van een PAO-cursus in Amsterdam stond ik in de tuin van de Autoriteit Financiële Markten voor opnamen van *Eén Vandaag*, over het lekken van vertrouwelijke Kamerinformatie. Tussen de schmink en de cameraopnamen door was ik live voor de NCRV-radio en Radio Gelderland – over een ontsnapte verlofganger. Dat alles vergde (binnen dertig minuten) een technische operatie van enige omvang, die ik met groot plezier heb gadegeslagen.”

Zwart ziet “een revival van de fascinatie voor de wetenschap”, met de val van de muur als kantelpunt. “Daarvoor was in de politiek de ideologie sturend, en dat had zijn weerklink in de hele samenleving. Je was voor of tegen biotechnologie, voor of tegen genetische modificatie. Tegenwoordig is er een globale samenleving, de robuuste tegenstellingen zijn verdampt, ook als sturende factor bij de beschouwing van wetenschap en technologie.” Zwart, Bardoel en Kiemeney wijzen alle drie op de wetenschapsbijlages van *NRC Handelsblad* en *de Volkskrant*. Dáár is plek voor nuance. Zwart: “De wetenschapsbijlages zijn vaak een soort bewerkte versies van wat in *Nature* en *Science* staat. De samenleving is – in potentie althans – tegenwoordig heel goed geïnformeerd over wat er in de wetenschap gaande is.”

Dat vindt theoloog Smedes “ronduit onwaar”. Hij wijst erop dat *NRC* en *de Volkskrant* de enige kranten zijn die substantieel

‘De gemiddelde Nederlander leest De Telegraaf. Daar staat alleen wetenschap in als het pruttelt, ontploft of vermoordt’

over wetenschap berichten, maar dat die niet door iedereen worden gelezen. “De gemiddelde Nederlander leest *De Telegraaf*. Daar staat alleen wetenschap in als het pruttelt, ontploft of vermoordt.”

Ook Zwart signaleert dat de media de neiging houden om te polariseren. “De polarisatie als middel om het debat te structureren ligt altijd op de loer.”

Koos van der Velden is hoogleraar Public Health aan het UMC

Bart Jacobs

Hoogleraar Digital Security

Waarom actief in de media?

“Het hoort bij mijn maatschappelijke verantwoordelijkheid als wetenschapper. Zeker omdat *computer security* zo waanzinnig maatschappelijk relevant is, en omdat ik vind dat je niet moet doen alsof die relevantie er niet is.”

Leukste mediaoptreden in 2009?

“Het interview bij *Netwerk* van 18 november over rekeningrijden. Het interview is opgenomen op mijn kamer. Op een gegeven moment dacht ik dat de camera al uitstond, en dat we nog even aan het napraten waren. Hij liep toch en daar is later een stukje van uitgezonden. Dat bleek het beste deel van het interview, waarin ik heel natureel over kom. Ik heb daar gemerkt dat ik dit nog beter wil leren. Ook als ik denk dat de camera loopt, wil ik zo ontspannen overkomen.”

St Radboud. Hij haalde de afgelopen weken veelvuldig het nieuws als stuurgroepvoorzitter die op 6 januari officieel naar buiten

kwam met een rapport over zorg rond de zwangerschap. Maar op 30 december was het al hét opningsnieuws van *de Volkskrant*. “Het rapport was uitgelekt. En we hadden de primeur beloofd aan *NRC*. De *NRC*-journalist hing die dag woedend aan de lijn”, zegt Van der Velden. Het verhaal dat ‘s avonds in *NRC* verscheen, was zo snel in elkaar gedraaid, dat sommige nuances verloren gingen. Jammer, vindt Van der Velden, gezien de haast om de concurrent bij te blijven. Vol-

gens hem is juist die ‘moordende concurrentie tussen de media’ debet aan de vertekening van onderzoek door media. “Dat zorgt ervoor dat journalisten scherp moeten schrijven om aandacht te trekken ten koste van de nuance en ook wel een beetje van de wetenschap.” Diezelfde dag stond hij ook voor de camera’s van onder meer het *NOS-journaal* en RTL 4. Achteraf blikt hij wel tevreden terug op wat toen voelde als een overval. “Je weet van tevoren dat je je boodschap maar ten dele voor het voetlicht krijgt. Maar de kern is overgekomen.” ★

Tekst: Paul van den Broek, Nieky van Steenkiste en Martine Zuidweg
Illustratie: Miesjel van Gerwen

Berichten uit de medezeggenschap
van de Radboud Universiteit Nijmegen

Meer informatie kunt u vinden op
www.radboudnet.nl/inspraak

interview

Rob Lenders

voorzitter commissie Veiligheid, gezondheid,
welzijn en milieu

*Welk OR onderwerp ligt je het
meest aan het hart?*

Ik geloof in een inspirerende arbeidsomgeving waarin mensen met plezier en veilig kunnen werken.

Waarom ben je in de OR gestapt?

Als je zaken ziet die in jouw ogen beter kunnen, moet je daar zelf aan werken. Zo draag ik mijn steentje bij.

Wat is je grootste passie?

Muziek! Van jazz en blues tot new wave en wereldmuziek.

Voor wie heb je bewondering?

Voor iedereen die zich met volle overgave op zijn/haar werk stort. Dat ze daarbij soms enigszins wereldvreemd zijn, neem ik op de koop toe.

Wat is je ultieme droom?

Ik wil heel graag nog eens een boek schrijven over de geschiedenis van natuur en landschap van het Nederlandse rivierengebied.

foto: Gerard Verschooten

Wat wilde je later worden?

Daktari. Dierenarts in de Afrikaanse jungle. Als ik eerlijk ben, wil ik dat nog wel een beetje.

Wat is je lievelingseten?

Ik ben wat eten betreft een echte Bourgondiër maar toch kies ik voor opgebakken zuurkoolstamppot.

Welke bedreiging zie jij als een kans?

Bedreigingen als kansen zien is echt zo'n 21ste eeuws modernisme. Daar heb ik niets mee.

Wanneer hebben je burens wel eens last van je?

Als ik met mijn muziek bezig ben. Ik ben bang dat de burens aan weerszijden af en toe worden weggeblazen. Temeer omdat mijn kinderen eenzelfde passie voor muziek lijken te hebben.

In deze rubriek stellen we per keer een OR-lid aan u voor d.m.v. korte vraag&antwoord. Een selectie vindt u hier. Alle vragen en antwoorden zijn te lezen op www.radboudnet.nl/inspraak

nieuws

ONGEWENST GEDRAG

In de december cyclus heeft de GV zich gebogen over de nieuwe regeling Ongewenst gedrag. In de nieuwe regeling is de mogelijkheid tot melding toegevoegd, om een meer informele weg voor ongewenst gedrag aan te kaarten dan het direct indienen van een klacht. Verder stelt het college voor dat de leidinggevende wordt geïnformeerd over de klacht om de betrokkenheid te vergroten. De GV hecht eraan dat zowel de klager als de aangeklaagde het daarmee eens moeten zijn. Verder is het tijdschema dat nodig is voor afhandeling van de klacht verkort. De GV vindt het belangrijk dat de regeling beter bekend gemaakt wordt bij medewerkers en studenten.

Illustratie: Miesje van Gerwen

LEIDRAAD HERZIEN

Zorgvuldigheid, dat stond centraal in de bespreking van de herziene Leidraad organisatiewijzigingen en medezeggenschap 2009. De leidraad beschrijft definities, procedures, soorten organisatiewijzigingen en wat er in een reorganisatieplan, personeelsplan en sociaal

plan dient te staan. Een belangrijk document gezien de 26 organisatiewijzigingen en reorganisaties in de afgelopen drie jaar. Het college ziet graag zoveel mogelijk decentrale afhandeling. Voor de OR weegt zwaar dat decaan en OC in overleg samen concluderen om wat voor soort organisatiewijziging het gaat. Het

schriftelijke voornemen van de decaan dient daarom in te gaan op een aantal specifieke onderwerpen. Het college nam dit voorstel van de OR over.

Lees verder op www.radboudnet.nl/inspraak

“DIT ZIJN GELUIDEN DIE MIJ VANUIT TANDHEELKUNDE HEBBEN BEREIKT. IKZELF KEN DE TOESTAND EN VOORZIENINGEN VAN HET GEBOUW NIET. HET IS EEN GEBOUW DAT IK ZO MIN MOGELIJK FREQUENTEER.”

Rob de Waal, universitair hoofddocent Pathologie, in de vergadering van 7 december

Parkeerderreur

Studenten en medewerkers besparen 5 euro door hun auto in omliggende wijken te parkeren. Vooral in Brakkenstein groeit de overlast, tot frustratie van de wijkbewoners. Typisch Nederlands gezeur? Of wordt het tijd voor een andere houding?

Mijn vrouw is zwanger en om boodschappen te doen, moet ze met onze kleine peuter minstens een kilometer lopen naar onze auto.” Jorg de Bruin woont aan de Driehuiserweg in de wijk Brakkenstein, vlak naast de universiteit. Sinds een paar maanden is het voor hem en zijn vrouw onmogelijk om de auto voor hun eigen huis te parkeren. Dagelijks parkeert een stroom aan werknemers en studenten van de universiteit hun auto in de wijk omdat het parkeren daar gratis is. De bewoners zelf kunnen daarvoor nog met moeite een parkeerplaats vinden. De Bruin heeft er genoeg van: “Ik vind het storend dat mensen ons hiermee opzadelen. Eigenlijk hebben wij niets met de parkeerproblemen van de universiteit van doen, maar ze maakt het zo tot een probleem van de wijk.” De Bruin is niet de enige buurtbewoner die zich beklagt over het universitair parkeergedrag. De afgelopen weken kreeg de adjunct-directeur van het Universitair Vastgoed Bedrijf, Michel Ter

Berg, opvallend veel klachten van omwonenden. “De parkeeroverlast is geen nieuw fenomeen,” zegt hij, “maar de afgelopen weken speelt het erg op. Misschien zijn het de weersomstandigheden of was het de afgesloten Erasmuslaan. Het aantal klachten piekt in ieder geval vooral in Brakkenstein.” Ook Willem Hooglugt, woordvoerder van het college van bestuur, kreeg eind november telefonische klachten. “En als er iemand bereid is te bellen, dan liggen daar tientallen klachten onder van mensen die niet zo snel van zich laten horen.” Volgens De Bruin is de overlast gegroeid sinds er een parkeerverbod werd ingevoerd op de strook gras tussen het universiteitsterrein en de wijk Brakkenstein. Maar het probleem speelt al langer. Ter Berg: “Van meet af aan is het niet onze bedoeling geweest om overlast te creëren. We hebben voldoende parkeer capaciteit op de universiteit, dat is het probleem niet. De overlast begon met de invoering van het betaald parkeren.” Wie wil parkeren op de universiteit betaalt

voor een maandvergunning namelijk vijftien euro. Incidenteel parkeren kost vijf euro per dag. “Het is dus voor de incidentele parkeerders aanlokkelijk de auto om de hoek te zetten”, zegt Ter Berg.

Goede burens

Voor medewerkers stimuleert de universiteit het gebruik van het openbaar vervoer en de fiets. Het openbaar vervoer wordt tot 75 procent vergoed en naast een fietsvergoeding bestaat er een voordelige regeling voor de aanschaf van een fiets. Hooglugt: “We doen dat ter verbetering van de bereikbaarheid van de campus én om de parkeerdruk te ontlasten. Daarnaast ontmoedigen we het gebruik van de auto door betaald parkeren. Het systeem functioneert op zich goed.” Dat een deel van de autogebruikers er voor kiest om in een nabijgelegen woonwijk te parkeren, vindt Hooglugt betreurenswaardig. “Een goede relatie met de burens is belangrijk. Ik vind het niet juist dat mensen in de wijk parkeren. Daarmee belast je anderen en dat is vervelend.”

Automobilisten zoeken naar een vrije parkeerplaats in de wijk Brakkenstein. Naast Brakkenstein ondervinden de bewoners van de wijken aan de westkant en de noordkant van de universiteitscampus overlast van het parkeren.

frustreert Brakkenstein

Universitair medewerkster Marieke parkeert wel eens buiten het universiteitsterrein, maar ziet daar niet zo'n probleem in. "Wijkbewoners gaan zelf overdag naar hun werk. Ik kan er altijd met gemak een plaats vinden. Ik vind het typisch Nederlands om te zeggen dat je de auto altijd voor de deur moet kunnen parkeren. Ze denken dat die parkeerplaats van hun is en dat is natuurlijk niet zo." Ze komt gemiddeld twee keer per maand met de auto naar haar werk en is dus een incidentele parkeerder. "Ik parkeer meestal in de wijk achter de Sint Annastraat. Vroeger kon je nog aan de ventweg naast de Sint Annastraat parkeren, maar nu dat verboden is zet ik hem in de wijk. Dat scheelt geld." Hooglugt en De Bruin vinden geldbesparing geen sterk argument. "Een auto brengt nu eenmaal parkeerkosten met zich mee", meent Hooglugt. De Bruin: "Het is heel normaal dat je voor het parkeren bij je werk betaalt, dat doe ik ook." Marieke begrijpt de ergernis van buurtbewoners ook wel. "Ik voel

me toch een beetje schuldig, daarom loop ik na het parkeren altijd snel weg." Maar voor buurtbewoner De Bruin is dat juist een extra frustratie. Omdat zijn vrouw er veel last van heeft, ging hij wat ochtenden buiten staan om mensen aan te spreken. De reacties waren vooral negatief. "Mensen zijn er erg la-

'Het is heel normaal dat je voor het parkeren bij je werk betaalt, dat doe ik ook'

coniek over. Iemand parkeerde zelfs zijn auto op de stoep en toen ik daarop wat zei, kreeg ik de reactie: 'Hoe kun jij zien dat dit de stoep is?' Daarna liep ze snel weg. Als dat de houding is, dan heb ik weinig hoop dat het gaat veranderen."

Een gat in de parkeeropbrengsten

De universiteit kan de parkeeroverlast niet zomaar oplossen. Gemeente, HAN, RU, UMC en omliggende wijken overleggen geregeld over de parkeerregels rondom Heyendaal. Het opheffen van het betaald parkeren op

het universiteitsterrein zit er in ieder geval niet in. Ter Berg: "Als je het incidentele parkeergeld omlaag zou halen, sla je een gat in de totale parkeeropbrengsten. Het is een regel van de universiteit om parkeergarages ook met parkeerinkomsten te bekostigen. De universiteit wordt betaald voor onderwijs en onder-

zoek en niet om parkeergarages te onderhouden."

De universiteit ziet een oplossing in het invoeren van een vergunningssysteem in de wijken rondom de campus. Ter Berg: "Het draagvlak voor een vergunningssysteem is onder buurtbewoners nog niet zo groot, maar het geeft ze zoveel mogelijk kans om dicht bij hun woning te parkeren. Ik heb zelf jarenlang parkeeroverlast gehad van stadbezoekers en heb de vlag uitgehangen toen er bij ons een reguleringsysteem werd geïntroduceerd." Ter Berg merkt dat wijk-

vertegenwoordigers wel willen praten over parkeerregulering. Maar buurtbewoner De Bruin is er nog niet klaar voor. "Je kunt wel zeggen dat we regulering moeten invoeren in onze wijk, maar dat is een heel geregeld met de gemeente. Bovendien leven hier veel ouderen. Ik wil het hen niet aandoen dat ze op hun oude dag moeten betalen voor het parkeren voor hun eigen huis." Hooglugt hoopt op bewustwording bij medewerkers en studenten. "Het gaat om een relatief kleine groep studenten en medewerkers die in Brakkestein parkeren. We willen ze er graag van bewust maken dat ze overlast veroorzaken door in de wijken rondom de universiteit te parkeren." Buurtbewoner De Bruin is voorlopig sceptisch over een oplossing. "Mensen zijn zo overtuigd van het niet betalen van parkeerkosten dat ze hun gedrag heus niet zomaar zullen veranderen." ★

Tekst: Jaap Godrie

Foto: Bert Beelen

‘Museum moet mee in digitale

Musea maken te weinig gebruik van de technologische mogelijkheden, vindt cultuurwetenschapper Martijn Stevens. Met digitale vernieuwingen wil hij de belangstelling wekken van generaties die groot zijn geworden met multimedia.

Musea bestaan al tweehonderd jaar in de vorm waarin ze nog altijd bestaan: grote witte zalen met kunst. Geen wonder, musea zijn per definitie gericht op het conserveren van kunst. “Wat musea doen is vasthouden aan een onveranderlijke staat van

een kunstwerk. Ik zeg: probeer dat los te laten. Speel in op de dynamiek van de digitale cultuur door kunst flexibeler, opener aan te bieden.”

Een mooi voorbeeld vindt Stevens de manier waarop het Rijksmuseum een paar jaar terug De Nachtwacht presenteerde: als multimediatproduct. Film-

maker Peter Greenaway bracht de figuren op De Nachtwacht tot leven met behulp van licht, geluid en bewegend beeld. Waarmee een Dan Brown-achtig verhaal ontstond over een misdaad die in De Nachtwacht verborgen lag. Zo’n presentatie sluit beter aan bij de dynamiek van de digitale cultuur, zegt Stevens. “Maar be-

langrijker nog: die multimediale voorstelling stimuleert de beeldingskracht van mensen en de persoonlijke betrokkenheid bij het kunstwerk. Mensen prikkelen, nieuwsgierig maken, dat is waar het om gaat. Veel musea doen dat onvoldoende.”

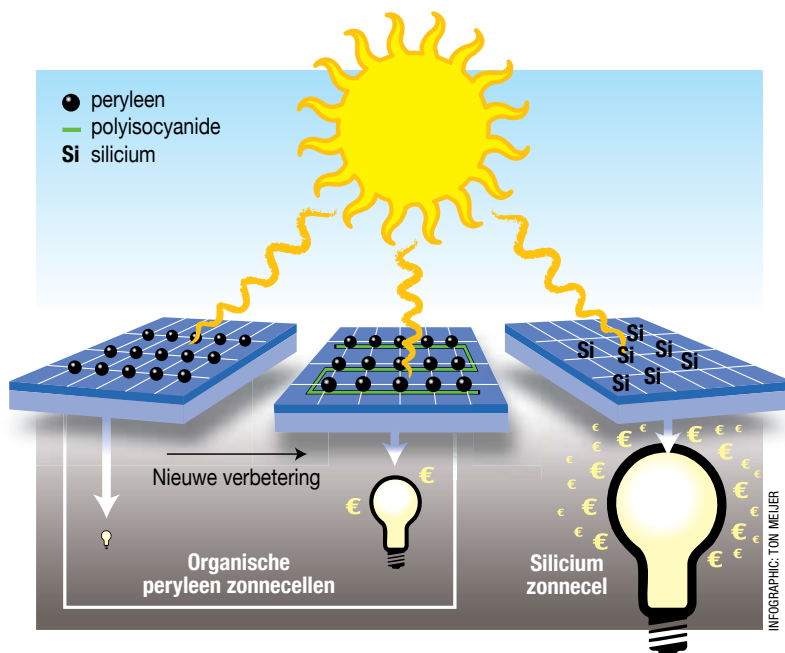
Een ander voorbeeld van digitale vernieuwing is de website van

Organische zonnecel honderd keer beter

Chemicus Matthijs Otten slaagde erin het rendement van een peryleen-zonnecel honderd keer hoger te maken. En zag ‘zijn’ moleculen oplichten, kronkelend als slangen in het gras.

De nummer één zonnecel is nog altijd gemaakt van silicium. Maar de wetenschap is voortdurend op zoek naar betere en goedkopere alternatieven. Eén daarvan is een organische zonnecel die uit peryleen bestaat. Dit veelbelovende molecuul kan zonlicht opvangen en omzetten in energie, net als het bladgroen van een plant. Probleem echter is dat het molecuul relatief moeilijk in een zonnecel te verwerken is.

Promovendus Matthijs Otten vond daar wat op: polyisocyanides. “Dat zijn lange geleidende moleculen, die te vergelijken zijn met ongekookte spaghetti. Als we nu het peryleen eraan vastmaken, ontstaat een soort elektriciteitsdraadje.” Op deze manier zijn de moleculen ineens een stuk makkelijker in een zonnecel te verwerken en heb je betere stroomgeleiding. “Het rendement wordt zo honderd keer hoger”, zegt Otten.

De moleculen van Otten zijn ook op een andere manier uniek. “Omdat ze zo ontzettend lang en fluorescent zijn, kun je ze door de microscoop bekijken. Alsof je vanaf de maan naar een verlichte snelweg op aarde kijkt”, zegt

Otten. Hij liet één zo’n langwerpig molecuul oplichten: “Omdat moleculen altijd bewegen was het net alsof ik naar een slang in het gras zat te kijken.” Bijzonder? Jazeker, het was namelijk pas de tweede keer in de

Tate Britain in Engeland. Op die site kan de bezoeker een eigen route uitstippelen en uitprinten, voorafgaand aan het museumbezoek. De dierenliefhebber kan voor een route kiezen met alleen kunstwerken van of over dieren. Voor degenen met liefdesverdriet is er een route voor een 'I've just split up collection', die leidt langs melancholische kunstwerken: 'Get as sad you can with The Lady of Shalott by John William Waterhouse. Go on, make yourself feel really gloomy, get it all out.' ★ MZ

Stevens promoveert 28 januari op zijn onderzoek naar kunstmusea en digitale cultuur.

geschiedenis dat de beweging van één zo'n molecuul zo zichtbaar is gemaakt. "En laat diegene die dat voor de eerste keer deed nu minister van Energie in de VS zijn", zegt Otten lachend. Gaat de nieuwe zonnecel de bestaande siliciumcel nog van zijn troon stoten? Otten – die op 18 januari promoveert – ziet het niet gebeuren: "Binnen het scala aan bestaande organische zonnecellen is dit maar een middenmoter." Ter vergelijking: een siliciumzonnecel heeft een energieopbrengst van 15 procent, de beste organische cel haalt 5 procent en de 'Otten-cel' haalt nog maar 0,15 procent. Werk aan de winkel dus. "In het gebruikte principe zit in ieder geval potentie. Misschien maken andere materialen het in de toekomst mogelijk om goedkope én efficiënte zonnecellen te bouwen", besluit Otten. ★ NvS

Ook jongeren worden niet dunner van lijnen. En tot 20 procent van de ouders is ontevreden over het figuur van hun kind. Dat blijkt uit onderzoek van voedingskundige Harriëtte Snoek, die ook kleuters eten liet kopen.

Ook jonge lijners worden niet dunner

Vier jaar lang volgde Snoek 328 tieners en 112 kleuters. De jongeren die in deze periode aan de lijn deden, waren niet afgeslankt. Ze hadden nog altijd ongeveer hetzelfde gewicht. Een mogelijke verklaring is dat lijners systematisch overeten, zegt Snoek. Als ze hebben gezondigd willen ze nog wel eens vervallen in vreetbuien. Een andere verklaring is dat het lichaam bij een streng dieet in de 'spaarstand' gaat. "Het leert om zuinig met energie om te gaan en als het dan vetten binnen krijgt, slaat het lichaam die snel op." Veel van de jongeren uit de onderzoeksgroep van Snoek bleken niet blij met hun lichaam. De voedingskundige ontdekte dat ouders daar ook een rol in spelen: 10 tot 20 procent van hen gaf aan ontevreden te zijn over het figuur van hun kinderen. Deze kinderen waren zelf ook uitgesproken ontevreden. Snoek gaat uit van een verband. "Als ouders ontevreden zijn, heeft dat een extra effect op de ontevredenheid van het kind."

Ook onderzocht Snoek het koopgedrag van kleuters. Ze zijn nog te klein om vragenlijsten in te vullen en daarom speelden 112 kleuters een rolspel in een winkel op Barbieformaat: ze mochten voor één keer moeder spelen en boodschappen doen voor het gezin (middag- en avondeten). De helft van de groep had overgewicht. Uitkomst: alle kinderen kochten vergelijkbare ge-

zonde voedingsmiddelen. Maar de kinderen met overgewicht kochten daarnaast wél meer snacks, frisdrank en ander ongezond voedsel. ★ MZ

Snoek promoveert 15 januari op haar onderzoek *Families on the Balance: Eating behaviour and weight of adolescents and their families*.

interview

‘Ik wil alles

over alles weten'

Wat doet het hart van Radboud-wetenschappers sneller kloppen? In de interviewreeks 'De Fascinatie': Jos Joosten, hoogleraar Moderne letterkunde, verslindt al een leven lang hongrig boeken en kennis. "Het is zo leuk dat er nog zoveel te weten valt."

Een typisch Nijmegen-Oost huis aan de Mesdagstraat. In alle kamers overheerst een bonte verzameling van drie thema's: boeken, speelgoed en religie. De vier kinderen van Jos Joosten (45) en echtgenote Hanneke van der Grinten krielen door het huis. Oudste dochter Jetta (9) zit met opgetrokken benen op de bank in de erker, verdiept in een dik boek. Joosten: "In Jetta herken ik heel erg mezelf, ze is precies als ik, ze zit altijd te lezen. En dan ook alles, van Carry Slee tot de Kinderbijbel tot Suske en Wiske. Ik moet er wel een beetje mee uitkijken, ze reikt ontzettend vooruit."

Joosten gaat ons voor, de trap op naar zijn werkkamer. Net als in de rest van het huis valt door de boeken geen stukje muur meer te onderscheiden. Overal waar je kijkt: boeken, boeken, boeken. Onmisbaar in het leven van de hoogleraar Nederlandse letterkunde. Want Jos Joosten zoekt onafgebroken naar kennis. Hij wil weten, en daarom moet hij lezen, elk vrij moment. Alles, van literatuur tot non-fictie. "Als ik in Zwitserland ben, daar heeft de familie van mijn vrouw een huisje, lees ik elke dag de *Neue Zürcher Zeitung*. Ik zorg dan dat ik boeken heb over de geschiedenis van het kanton en het land en over de Zwitserse literatuur. Om te weten hoe dat land in elkaar zit. Als ik in een Zwitserse kerk zit en ik zie een raar nisje, dan wil ik weten waarom dat nisje daar zit. De meeste dingen zitten niet zomaar ergens, alles heeft een reden om te zijn zoals het is."

Waarom wil je meer weten over een raar nisje?

Joosten leunt naar voren en zegt zonder aarzelen, met glinsterende ogen: "Zodat ik aan

het eind van mijn leven alles over alles weet."

Dat is nogal een levensdoel.

"Alles wat ik lees, moet wel te maken hebben met cultuur, met mensen. Waarom staat die kapel daar, waarom loopt die weg daar? Het is misschien een onmogelijke uitspraak, je weet natuurlijk nooit alles, maar ik wil steeds nieuwe dingen te weten komen. Het is zo leuk dat er nog zoveel te weten valt. Hoe meer je weet, hoe meer je dingen in een kader kunt plaatsen. Het leuke van steeds meer weten is dat je met een steeds andere focus leert kijken."

Lezen leerde Joosten al heel jong van zijn moeder – naar de kleuterschool ging de schipperszoon niet. Het gezin leefde met twee zoons en een dochter op een schip. "Ik las al vroeg veel en goed. Later op school wist ik vaak al wat we leerden, omdat ik het al ergens gelezen had." Elke woensdagmiddag had de Nijmeegse basisscholier aan het eind van de dag pianoles in de toenmalige muziekschool in de Lindenberg. "Meteen uit school ging ik ernaartoe. Er was een mooi hoekje bij het raam, met uitzicht op het Valkhof. Dan ging ik daar, voor mijn pianoles begon, de hele middag zitten. Om te lezen. Dat is sindsdien altijd een opvulling van mijn lege tijd gebleven."

Het is, zegt hij, vanwege dat cliché. "Ik hou van lezen omdat ik me dan in één klap verplaats in een andere wereld, in een andere tijd en in andermans hoofd. Je leert er veel van, ik heb het altijd leuk gevonden om nieuwe dingen te weten." Dus toen de middelbare scholier van een student Nederlands uit de straat hoor-

de over diens studie, was dat een openbaring. "Fantastisch: er bleek een studie te bestaan die precies omhelsde wat ik leuk vond."

Literatuur als mode

Van de toenmalige Nijmeegse hoogleraar Kees Fens (1929-2008), tevens zijn latere promotor, leerde Joosten écht lezen. "Die man had een ontzettende gave om je poëzie en proza te leren lezen. En nog steeds vind ik het leuk om technisch te kijken wat er met een tekst gebeurt. Wie is er aan het woord? Welk perspectief kiest de schrijver? Welke trucs worden er uitgehaald? Elke neerlandicus in opleiding moet literatuur leren lezen, moet de trucs leren doorzien."

Maar op een gegeven moment ken je de trucs wel, meent Joosten. "De literatuur op zich is niet eindig, er zijn altijd weer nieuwe ontdekkingen. Maar het analyseren van verhalen, dat is wel eindig. Daar ligt voor mij geen uitdaging meer."

Dat Joosten zich later zou afzetten tegen zijn eigen leermeester, is achteraf niet zo verbaazingwekkend. "Bij een derdejaars werkcollegie van Fens bespraken we een gedicht van Hendrik de Vries. Zoals iedere week, want van hem was Fens helemaal fan. Maar in dat college zei Fens: 'Ik heb het eigenlijk wel gehad met die De Vries. Ik vind het toch niet zo'n goeie dichter als ik dacht. We gaan wat anders doen.' Toen al dacht ik: waarom is het eigenlijk niet goed? Vorige week vond hij het nog wel goed."

Waarom vroeg je het hem niet gewoon?

Na een korte stilte: "Dat durfde ik niet. Toch het ontzag. Ik dacht: er is kennelijk een ge-

heim van de literatuur en als ik volgend jaar vierdejaars student ben, snap ik het wel.”

Als student al zocht Joosten naar een antwoord op de vraag hoe literatuur literatuur wordt. Wie bepaalt dat, en hoe? Praten critici elkaar na, of bestaat er zoiets als een autonome waarde van literatuur? Joosten volgt de Franse

‘Ik houd niet van het werk van Kluun, maar je kunt er wel heel serieus onderzoek naar doen’

intellectueel Pierre Bourdieu als hij zegt: “Literatuur is niet iets, het wordt iets. Literatuur is een eigenschap die wordt toegekend door critici en uitgevers.” Máár: “Dat literatuur iets is dat bediscusseld wordt door al die partijen in het veld en niet iets dat autonoom bestaat, doet niet af aan het feit dat je het waardevol kunt vinden.”

Het is een beetje zoals met mode. Mensen die ‘ertoe doen’ gaan elkaar napraten. Wat daaruit voortkomt, dát is de mode. Joosten: “Maar hoe komt het nou dat twee meiden met precies evenveel verstand van mode voor een kledingrek staan en toch van mening kunnen verschillen of dat ene truitje nou oké is of niet?” Precies zo werkt het in de literatuur: zet vijf neerlandici bij elkaar en vraag ze om een literaire top tien te maken. “Je krijgt een

lijstje met dezelfde boeken, maar met ongelooflijk veel discussie over welk boek op één moet en welke op tien. Er is dus geen objectieve maatstaf, maar wel een heel grote range van wat we literatuur kunnen noemen. Dat proces is me de laatste jaren steeds meer gaan interesseren.”

Kijken wat er gebeurt

Neem Kluun. Hyperpopulair op dit moment en daardoor een geliefd onderzoeksobject van Joosten. Waarom willen mensen Kluun lezen? “Seks,” zegt Joosten, “zou het eerste antwoord kunnen zijn. Al is het stomme dat zijn boek juist heel preuts is. Mijn stelling is dat mensen die Kluun lezen, een IQ hebben dat gemiddeld tien punten lager ligt dan dat van de auteur. Met andere woorden: al die polderboeren uit West-Brabant waar hij zelf

vandaan komt – die vinden het allemaal keigaaf. Lui die nét geen dure auto hebben, nét een beetje lelijkere vrouw dan Kluun en nét niet vreemd durven gaan. Het is niet zozeer een spiegeling als wel een wensdroom. Kluun geeft niet de rauwe werkelijkheid weer, maar een ideale wereld.” De vraag voor de literatuurwetenschap is: hoe ga je om met zo’n fenomeen? Joosten: “Ik houd niet van het werk van Kluun, maar je kunt er wel heel serieus onderzoek naar doen. Er is een kentering gaande en ik wil weten waarom. Ik vind het niet mijn taak om dan ook nog eens te gaan roepen: *this is the end of the culture as we know it*, ik vind het interessanter om gewoon te kijken wat er gebeurt.” Niks mooiers dan het geschreven woord, vervolgt Joosten in zijn razendsnelle woordenuitstoot. “Het gaat mij rechtstreeks aan het hart hoe daarmee omgegaan wordt. Kijk, zolang ik Tonnu Oosterhoff of Dirk van Bastelaere kan kopen, mag de rest van de wereld gerust Kluun lezen. Maar

ADVERTENTIE

 restaurant
VALDIN

Van Peltlaan 4 | 6533 ZM Nijmegen | Tel: 024 - 355 09 02

**Lekker hapje eten?
Feestje, receptie of een vergadering?**

Goed bereikbaar
Rolstoelvriendelijk

All-in menu € 32,50 p.p. incl. drank
Uitgebreide à la carte kaart
Modern interieur met klassieke elementen
Zaalcapaciteit tot 200 personen

Onze keuken is 7 dagen per week van
10 tot 22.00 uur geopend

WWW.VALDIN.NL

Jos Joosten

Geboren op 15 november 1964
te Rotterdam

Curriculum Vitae

2006 - heden: Hoogleraar Nederlandse letterkunde, Radboud Universiteit Nijmegen. Zijn onderzoek richt zich op moderne en postmoderne literatuur in Nederland en Vlaanderen en de laatste tijd voornamelijk op literaire kritiek. Hij is betrokken bij de onderzoeksgroep SCARAB (Studying Criticism Across Borders) van de Radboud Universiteit en het NWO-onderzoeksprogramma 'The best intentions', analyse en geschiedschrijving van de naoorlogse Nederlandse literatuurkritiek.

1996 - 2005: Poëzierecensent voor de *Standaard der Letteren*.

1999 - 2006: Docent-onderzoeker Moderne Nederlandse letterkunde, Universiteit van Utrecht. Daarnaast had hij uiteenlopende 'Lehraufträge' aan het Institut für Niederländische Philologie in Keulen.

Publicaties

In 1996 promoveerde Joosten op *Feit en tussenkomst: geschiedenis en opvattingen van Tijd en mens* (1949-1955), het standaardwerk over de Vlaamse Vijftigers. Hij schreef voorts *Lijnen en breuken, een kleine geschiedschrijving over het Nijmeegse Instituut Nederlands* (1998) en publiceerde artikelen over eigentijdse literatuur in Nederland en Vlaanderen.

In 2003 publiceerde hij *Alleenspraak: opstellen, Onttactiging: essays over eigentijdse poëzie en poëziekritiek* en, samen met Thomas Vaessens, *Postmoderne poëzie in Nederland en Vlaanderen*. Eind maart 2008 verscheen zijn laatste essaybundel *Misbaar. Hoe literatuur literatuur wordt*. Momenteel werkt Joosten aan de biografie van Jan Walravens, over wie hij al regelmatig publiceerde.

En verder

Jos Joosten zit in de kernredactie van literair tijdschrift *DW&B*, bestuur en jury's van de Jan Campertstichting en bij het Studie- en Documentatiecentrum Hugo Claus in Antwerpen. Hij is voorzitter van de OSL, de Onderzoeksschool Literatuurwetenschap.

het interesseert me wel waarom ze dat doen."

Jij haalt je schouders op voor de hoge cultuur?

"Ik heb niks tegen de boeken van Kluun of Saskia Noort. Het is alleen zo klereslecht geschreven. Maar 80 procent van de literatuur uit de 20e eeuw is slecht geschreven. Slechts een héél klein percentage boeken komt uiteindelijk in de literatuurgeschiedenis terecht en de rest is weg."

"Een ongelooflijk interessante periode", vindt Joosten deze tijd. "De hoogtijdagen van de hoge literaire cultuur zijn voorbij. Daar moeten we niet dramatisch over doen, want er wordt nog steeds ontzettend veel gelezen. Maar tegenwoordig verkopen boeken óf ontzettend goed óf ze ontstijgen nauwelijks het circuit van schoonfamilie en broer en zus. Dat is erg zorgwekkend als je om literatuur geeft, maar tegelijkertijd ontzettend interessant om te bestuderen. Als zodanig ben ik veel minder iemand zoals mijn voorganger Fens, die heel duidelijk een cultuurdrager was. Ook ik wil dat studenten op de hoogte zijn van het beste dat er de afgelopen eeuwen geschreven is, maar vanuit *wetenschappelijk* oogpunt vind ik het veel interessanter om te kijken: wat gebeurt er nu eigenlijk? Er is een cruciale verandering aan de gang in de hele perceptie van literatuur, en dat heeft ook consequenties voor de literatuur zelf. En die consequenties boeien mij. Omdat ik privé een heel grage lezer ben en omdat het mij heel erg aan het hart gaat om te zien wat er in de letterkunde gebeurt."

Je Amsterdamse collegehoogleraar en tevens goede vriend Thomas Vaessens zei: 'Wat Jos onderscheidt van andere neerlandici, is dat hij gelooft in de urgentie van wat hij doet.' Is dat inderdaad wat jou anders maakt?

Lachend: "Ik denk dat Thomas bedoelt: er staat een generatie op die zich bezighoudt met de

vraag wat literatuur kan betekenen binnen een samenleving. Dat literatuur ertoe doet, zich uitsprekt in haar eigen vorm over maatschappelijke zaken, over de werkelijkheid waarin wij leven. Wij willen schrijven over dingen die op dit moment gebeuren."

Wat is jouw boodschap, temidden van het afzetten tegen vorige generaties en de veranderingen die plaatsvinden rondom literatuur?

"Dat iets wat vanzelfsprekend was, niet vanzelfsprekend blijft. Ik ben er ten diepste van doordrongen dat helemaal niets stabiel is in de werkelijkheid. Dat ik nu in een mooi huis woon in een buurt met mensen waar ik het netjes mee kan vinden, dat kan over twintig jaar compleet anders zijn. Alles is permanent in beweging en niets spreekt vanzelf. In mijn vakgebied zie ik dat

ook en daar wil ik me mee bezig houden."

Pauw in de wetenschap

"Eerst was er de generatie die het als hun taak zag om te laten zien dat literatuur goed was. Ik heb veel van die docenten geleerd, maar ik wil met mijn vakgebied urgent zijn.

Buiten de faculteit bestaat een buitengewoon simpel beeld over wat het betekent om als wetenschapper met literatuur bezig te zijn. Zo zat ik vorig jaar tijdens de Dieslezing van Nelleke Noordervliet naast een collega van de medische faculteit. Hij zegt: 'Oh ja, dát is dus eigenlijk wat jullie doen.' Die ziet een schrijver, en niet eens zo'n bijster goeie, die een impressionistisch kletsverhaal staat te houden over een historische roman. Maar dat is niet mijn vakgebied. Ik hou me

niet bezig met hoe je een roman schrijft.

Mijn werk heeft gek genoeg wel aanzien, maar dan in de zin van 'je zult wel veel boeken gelezen hebben'. Je bent de pauw in de diertuin: niet de beesten waar je wat aan hebt, maar wel leuk dat ze er rondlopen met die grote staart. Dat is hoe de letterkundigen bekeken worden."

Krijg je daar geen minderwaardigheidscomplex van?

"Neeuuuuuh, ze zijn altijd heel vriendelijk tegen me, ik mag altijd een glaasje bier met ze meedrinken."

Maar je wilt toch wel meer zijn dan een pauw?

"Als je de metafoor doortrekt, is natuurlijk de hele diertuin overbodig. Maar binnen de gradaties van overbodigheid scoren wij best hoog. De pauw is er voor het mooie, maar in mijn onderzoek beoog ik meer dan te laten zien hoe mooi het kunstje van Hermans is. Ik wil met feitenmateriaal onderzoek doen. Langzaam wordt dat nu ook opgemerkt. Als ik een boek schrijf, krijg ik besprekingen in de kranten. Want natuurlijk: ik wil graag dat wat ik schrijf van belang wordt gevonden."

Een vriendin van je zei: 'Wat Jos behoedt voor een burnout, is dat hij constant bezig is met wat hij leuk vindt.' "Ja. Ik ben altijd bezig met mijn werk. Als ik voor het slapen gaan nog even wat lig te lezen, denk ik altijd weer: hè wat leuk, dit komt wel weer ergens te pas. Over een van mijn voorgangers hier, Asselbergs, ging het verhaal dat hij alleen met werk bezig was. Zijn vrouw zei: 'Lees eens wat voor de lol' en gaf hem een detectiveroman van Chesterton. Stond er een week later een artikel in de krant: 'Detectivemotieven in de Nederlandse letterkunde'. Hij kon het niet laten om wat hij las te koppelen aan iets anders. Dat herken ik." ★

Tekst: Anne Dohmen

Fotografie: Duncan de Fey

In 2010 wil ik...

Wie maakt zijn goede voornemens waar?

Bouwen, groeien, blijven en doorgaan: studenten en medewerkers delen openlijk hun goede voornemens voor 2010. Van nieuwe studentencomplexen tot succesvolle verkiezingen. Plus: *Vox* controleert de goede voornemens van 2009.

Tekst: Paul van den Broek, Bregje Cobussen, Martine Zuidweg. Illustraties: Merel Poiesz

...vier zetels in de gemeenteraad

Wie: Rob Jetten **Wat:** Student bestuurskunde en lijsttrekker D66 bij gemeenteraadsverkiezingen

“We hebben nu twee zetels, maar na de gemeenteraadsverkiezingen op 3 maart moeten dat er in ieder geval twee keer zoveel worden. We hebben een leuk, jong team en ik geloof dat het gaat lukken. Als we straks een stevige fractie in de raad hebben, gaan we ons sterk maken voor hervorming van de woningmarkt. We willen duizend extra studentenkamers, bovenop de huidige plannen. We willen dat er extra starterswoningen en goedkope huurhuizen gebouwd worden, zodat de doorstroom beter wordt. Daarnaast hopen we dat het nachtnet eindelijk ingevoerd wordt. En wij pleiten ervoor dat de gemeente zich meer gaat focussen op kennis en innovatie. De samenwerking tussen de verschillende onderwijsinstellingen, bedrijven en andere instellingen moet beter worden. De gemeente moet daarin een leidende rol nemen. Daar wordt iedereen beter van. Op het persoonlijke vlak hoop ik in 2010 een goede balans te vinden tussen gemeentepolitiek en studie.”

...provisorium Chemie slopen en de Driehuizerweg herstellen

Wie: Michel ter Berg **Wat:** adjunct-directeur Projecten Universitair Vastgoed Bedrijf

“Een droom die werkelijkheid moet en kán worden is het herstellen van de Driehuizerweg. Dat kunnen we realiseren na de sloop van Provisorium Chemie. De weg moet samen met de aanplant van bomen echt de drager gaan worden van de ruimtelijke structuur aan de oostzijde van onze campus. Zie het gerust als de apotheose bij de omvorming van het terreindeel Toernoiveld.”

...structureel 2 miljoen extra geld voor de letterenfaculteit

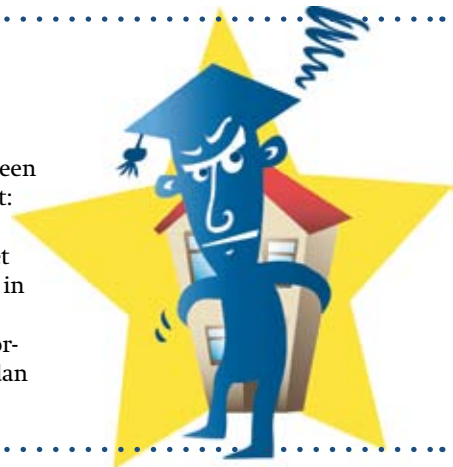
Wie: Paul Sars Wat: Decaan letterenfaculteit

“Ik voorspel dat we een fors bedrag ontvangen, in de orde van twee miljoen structureel, voor de toekomst van de geesteswetenschappen. Mijn voornemen is dan ook om onverkort voort te gaan op de ingeslagen weg van één gemeenschappelijk geprofileerd domein voor het onderwijs en onderzoek in de geesteswetenschappen, met daarbinnen herkenbare programma's en disciplines. Ik heb zo'n goede hoop op het bedrag omdat ons plan goed is ontvangen door het Regieorgaan dat landelijk het geld over de letterenfaculteiten moet verdelen.”

...in het Carolus-pand blijven

Wie: Lianne van Keijsteren Wat: Student notarieel recht en preses Carolus Magnus

“De huur is opgezegd per 1 augustus 2010. We liggen in de clinch met SNUF over een huurprijsverhoging, die bijna een verdubbeling van de huidige huurprijs betekent: van €19.000 naar €37.500. Wij vinden die verhoging onterecht. We hopen dat het advies dat de USR in januari uitbrengt SNUF daarvan kan overtuigen. En dat ze het eerder uitgebrachte advies van de SNUF-adviesraad alsnog ter harte nemen. Ik zal in ieder geval niet zomaar mijn handtekening onder een huurprijsverhoging zetten. Intussen beraden we ons met reünisten over onze opties als de verhoging wel door gaat. In augustus 2010 is er weer een introductie. We hopen dat ons ledenaantal dan flink stijgt. Een eigen sociëteit is daarbij heel belangrijk!”

...beginnen met de bouw van nóg een nieuw studentcomplex

Wie: Max Derks Wat: Directeur Stichting Studentenhuisvesting Nijmegen

“In de nieuwjaarsrede van het college van bestuur werd de suggestie gewekt dat de Gouverneur voorlopig het laatste studentcomplex is, maar dat klopt niet. Ons voornemen is dat we rond de zomer gaan starten met de nieuwbouw van 229 kleinere zelfstandige wooneenheden op de Sperwerstraat in Nijmegen-West. De voorbereiding van het bestemmingsplan is al ver gevorderd, het wachten is nog op de medewerking van de gemeenteraad deze maand. Ook zijn we bezig met haalbaarheidsstudies voor nieuwbouw op andere locaties, maar daarover doen we nooit publiekelijk uitlatingen, omdat dit onze onderhandelingsposities zou kunnen schaden. Onze inzet is wel om voor 2015 nóg zeker twee studentcomplexen in gebruik te kunnen nemen.”

Wie maakten de voornemens uit 2009 waar?

Precies een jaar geleden vertelden zeven studenten en medewerkers hun voornemens over het jaar 2009. Wat is ervan terecht gekomen?

Van de zeven goede voornemens voor 2009 gingen er vijf de mist in. Zo wilde **Niels Loeffen** van studentenvoetbalvereniging FC Kunde in 2009 kampioen worden. Niet dus. Lange tijd stond zijn team bovenaan, totdat drie weken voor het einde een club failliet ging: alle tegen hen behaalde punten vervielen. “Nummer twee had twee keer van die club verloren en raakte zes verliespunten kwijt”, zegt Niels. “Zo passeerden ze ons op het allerlaatste moment. Ongelofelijk zuur. Maar dit jaar worden we écht kampioen!”

Een ander sportvoornemen dat bleef steken was van **Laurens den Ouden**. De student bedrijfswetenschappen wilde in 2009 doorbreken in de atletiek. Hij werd zesde op het NK indoor 1500 meter en debuteerde op het NK outdoor. In het Olympisch Stadion in Amsterdam liep hij zelfs tegen een grote naam als Bram Som. Maar in de laatste bocht haakte hij af en finishte als negentiende. Den Ouden: “De échte doorbraak moet dus nog komen.”

Ook **Bas Fransen** kon zijn voornemen niet realiseren. Als USR-lid wilde hij alle roosters op de campus gelijkschakelen, zodat studenten gemakkelijker vakken op andere faculteiten kunnen volgen. De roostermakers wilden wel, maar de praktische bezwaren waren te

groot. Wél gelukt: sinds begin deze maand kan elke student op alle computers op de campus inloggen.

In het rijtje ‘niet gelukt’ past ook hoogleraar Astrofysica **Heino Falcke**, die zich voornam in 2009 iets nieuws te ontdekken in de ruimte. Hij rekende op een nieuwe radiotelescoop in Drenthe, maar de bouw ervan liep vertraging op. Falcke troost zich met de ontwikkeling in 2009 van een gloednieuwe methode om sneller en op grotere schaal zeldzame verschijnselen te ontdekken, zoals neutronensterren of ontploffingen in de ruimte. Ver verwijderd van de belofte blijft de masteropleiding Nederland-Duitslandstudies. Hoogleraar **Helmut Ebert** voorspelde een instroom van veertig studenten, het werden er vier. Oorzaak:

pas tegen de zomer kwam de ministeriële goedkeuring, te laat om nog een wervingscampagne te starten.

Twee mensen mogen over 2009 een feestje vieren. Natuurkundige **Alexey Kimel** voorspelde een artikel in *Nature* en slaagde in augustus. Een verhaal dat in 2008 was verworpen, werd toch geplaatst na een klachtbrief aan de redactie (“Dit is wél een doorbraak”). En **Judith Arns**, actief met internationale masterwerving, rekende vorig jaar op de komst van 75 studenten van over de grens. Het werden er 90. Helemaal eerlijk is de vergelijking niet, zegt Arns: vorig jaar telde de universiteit 23 Engelse masters, nu 28. “De vergelijking is niet loepzuiver, maar een stijging is zeker waarneembaar.”

Rellerige, dellerige Heleen van Royen is **toch literair**

De titel is beroerd, de omslag kitsch en haar imago fout. Toch kun je Heleen van Royen met de Mannentester serieus nemen. Vindt Jos Joosten, hoogleraar Moderne letterkunde.

Oscar Wilde zei ooit: "Ik lees de boeken die ik recenseer nooit, want dat beïnvloedt je oordeel maar." Heleen van Royens nieuwste roman bewijst voor mij Wildes ongelijk. Zoals ongetwijfeld veel mensen meende ik dat iemand met een beetje verstand van literatuur haar boeken niet hoefde te lezen voor een oordeel. Waarom zou je? Iemand met zo'n rellerig en dellerig imago, met haar gewild shockeren-

de a-literaire uitspraken, interviews in foute bladen, foto's in nog foutere bladen en een maf fotoboek onder de titel *Stout*. Dus bij een roman met de beroerde titel *De manentester* en een zwaar kitscherig, hoogstwaarschijnlijk sensueel bedoeld omslag, leek de optelsom weer snel gemaakt: MILF + *innuendo* = kassa!

Dat van die titel en omslag wil ik staande houden: die deugen niet en zijn volgens mij louter voor het effectbejag gekozen. En zo

zijn er heus nog wel wat aanmerkingen denkbaar op Van Royens roman. Het slotdeel, bijvoorbeeld, bevat te veel uitleg en het eind is *too much*. Maar ik werd, ondanks huizehoge vooroordelen, al snel pagina na pagina meer verrast. Van Royen zal het – haar anti-literaire imago indachtig – misschien niet leuk vinden om te horen, maar ze heeft gewoon een heel mooi, vaak erg geestig boek geschreven, dat ook nog eens probleemloos 'literair' mag heten, wat mij betreft. Haar tragische hoofdpersonage Victoria (die uiteindelijk bepaald geen overwinnaar blijkt) heeft een consistent, zij het com-

plex karakter en een achtergrond die veel van haar onwaarschijnlijkheden waarschijnlijk maken. Van Royen geeft, in een fraaie snelle stijl, in allerlei terzijdes en types rake cynische commentaren op, bij voorbeeld, *hypes* en quasi-engagement in het hedendaagse Nederland. Zo is dit een

veel totaler boek, met meer eigentijdse relevantie, dan een hoop ander werk dat momenteel verschijnt.

Van Royen kan stilistisch relativerend en raak schrijven op een manier waarvan

Van Royen heeft een compositorisch vernuft dat een Kluun nooit aan de dag zal leggen

Saskia Noort alleen maar kan dromen, en zij heeft een compositorisch vernuft dat een Kluun nooit aan de dag zal leggen. Nu wil ik niet voorspellen dat haar boek in 2099 tot de beste honderd van de eeuw gerekend zal kunnen worden. Maar als op dit moment totaal smaak- en visieloos knutselwerk als Dimitri Verhulsts *Godverdomse dagen* of bombastische edelkitsch als Enquists *Contrapunt* door de smaakmakers probleemloos tot de eigentijdse hogere literatuur worden gerekend, dan is er geen enkele reden om Van Royens *De manentester* niet serieus te nemen. ★

// Jos Joosten

LEZEN
OF
NIET
LEZEN

Heleen van Royen

Auteur: Heleen van Royen. Brak door met: *De Gelukkige Huisvrouw*. Dellerig? Zie 'Stout', een boek vol pikante foto's. En Playboy, met partner en ex-SBS-coryfee Ton van Royen. Rellerig? Zie haar talloze tv-optredens en haar onthulling van hoerenbezoek door Rob Oudkerk. *De Mannentester? Femme Fatale* laat zich door vrouwen inhuren om hun mannen te testen op ontrouw.

Vandaag

Adres: Kelfkensbos 28, Nijmegen.
Reserveren: via www.eetcafevandaag.nl of (024) 324 34 31. Prijs: Voor: € 4,50 - 12,50, hoofd: € 15,50-21,50, na: € 5,50 - 7,00. Verrassingsmenu: € 27,50 (drie gangen) Wijn: € 22,50 - 27,50 per fles

Biologisch eten met horeca-gogme

Brengt 2010 de massale knieval voor biologisch eten? Eetcafé Vandaag brengt tegen een gunstige prijs alvast licht in het donker.

Tekst: Ron Welters, eet- en fietsfilosoof

In *Vandaag* werkt de driekoppige, piepjonge keukenbrigade met biologische groenten en voor zover prijstechnisch mogelijk ook met biologisch vlees en duurzame vis. Dat betekent handig inspelen op dat wat de duurzame markt die dag tegen een gunstige prijs aanbiedt. Daarom hier geen gedrukte menukaart, maar wandbrede schoolborden waarop dagelijks vier nieuwe hoofdgerechten en tweemaal per week nieuwe voorgerechten worden gekalkt.

In deze eerste, bitterkoude week van het jaar van de verhoopde massale knieval voor biologisch eten en alleen op zondag een verantwoord stukje vlees op tafel, is *Vandaag* toch nog aardig beklant. Aanpo-

ten dus voor de twee pendelaars tussen open keuken en uitgelaten gasten. Maar de olijke en loslippige uitbater Hans verliest ons geen moment uit het oog. Op weg naar de tienkoppige groep Amerikaanse en Nederlandse wetenschappers die aan hun *main* toe zijn, zet hij snel een kwart fles Spaanse witte op onze tafel. "Die moet toch op." Horeca-gogme.

Een hint richting lente

Riserva de Casaro is een stevige Spaanse kaas die goed is bedeed met schuimige honingmosterddressing. Ook het andere voorgerecht brengt licht in het donker: citroenrisotto met beet, aioli, gebakken gamba's, hollandse garnalen, zontomaat en kappers. Bij de hoofdgerechten dringt pardoes de winter weer binnen. De tournedos is uitstekend van cuisson, verdrinkt niet in de lichtjes met dragon gedrogeerde kalfsjus en heeft in lekker zure zuurkool, truffelaardappeltjes en blokjes knolselder prima kompanen. Maar de vegahap steelt pas echt de smaakshow: lasagne die nog net al dente is, met spinazie, gepofte pompoen, rode bietenpuree en een kroon van kort gegrilde jonge geitenkaas. De biologische rode Toro die we drinken is vol, herfstig en aards. Ter bezegeling van al dit moois krijgen we nog een hint richting lente op het bord: driehoekjes bosvruchtentaart met champagnesabayon en mangocouilis.

Bij *Vandaag* zijn ze niet van gisteren. ★

Debat Weg van Wall Street

De kredietcrisis heeft ons veel geleerd. Onder meer dat er een schrijnend gebrek aan financiële kennis is bij publiek, media en vooral die politieke boeroepers van de SP en PVV. Topecoon David Korten heeft die kennis wel, en al is zijn boodschap soms extreem idealistisch, dat maakt zijn visie op de toekomstige markteconomie er niet minder interessant op.

Lux, ma. 25 januari, 20.00 uur, gratis

Film The Imaginarium Of Doctor Parnassus

De dood van hoofdrolspeler Heath Ledger tijdens de opnames van *The Imaginarium of Doctor Parnassus* leek de doodsteek voor de film. Na het omvergoen van het script en de hulp van Ledgers vrienden Johnny Depp, Jude Law en Colin Farrell kon de film toch worden afgemaakt. Het scenario is door de noodzakelijke aanpassingen niet altijd even goed, maar de sfeer en de acteurs maken alles goed. Tom Waits zet een mooie duivel neer, Christopher Plummer is de moderne Faust en Johnny Depp is de beste Heath Ledger.

Lux, vanaf donderdag 4 februari

Cabaret Roue Verveer

"Heroïne geeft verlossing, het is dan of het leven klopt, het doet me eventjes vergeten, dat ik met roken ben gestopt." Johan Goossens is van de puntige liedjes á la van Jeroen van Merwijk. Hij won niet voor niks alle drie de prijzen op het Groninger Studenten Cabaret Festival in 2006. Hij staat gratis op de universiteit.

De Rode Laars, E2.64, woensdag 20 januari, 12:45 uur, gratis

Muziek Schlachthofbronx

Nijmegen, die Ärsche bitte! Schlachthofbronx maakt Münich Bass. Ghetto-tech van een stelletje Duitsers. Onweersaanbare dansmuziek in de lijn van M.I.A., Major Lazer en The Gaslamp Killer. De onvermijdelijke hit heet Arschboss. Ganz toll: Bibio, Clark en Appleblim zijn ook van de partij.

Doornroosje, zaterdag 16 januari, 23:00 uur, 15,- euro

In Memoriam Jan van der Linden

Het kwam niet geheel onverwacht, maar toch zijn wij zeer verdrietig bij het overlijden van onze collega Jan van der Linden op woensdag 16 december 2009. Na een jaar van strijd tegen een slopende ziekte en vele dapper ondergane behandelingen, is hij nu definitief van ons heen-gegaan. Met zijn overlijden verliest de Universiteitsbibliotheek een bijzondere en aimabele medewerker.

Jan heeft zich de laatste jaren binnen de afdeling Collectiediensten vooral ingezet voor de samenwerking van elektronische tijdschriften en boeken. Elke dag kwam hij graag naar zijn werk en gaf het beste van zichzelf. Jan was een betrokken en toegewijde collega.

Zijn optimisme, humor en vermogen tot relativeren zullen wij zeer missen.

Directie en medewerkers
Universiteitsbibliotheek

Uitbreiding webwinkel iProcurement

In de webwinkel in Bass zijn nu leveranciers met hun e-catalogi opgenomen. Gestart is met leverancier ict-software: Scholten Awater en laboratoriummaterialen: VWR, geselecteerd op basis van hoeveelheid aanvragen en facturen. Binnenkort wordt de webwinkel verder uitgebreid kantoorartikelen en computersupplies. Informatie: w.brands@inkoop.ru.nl
www.radboudnet.nl/finlog

Recensiewedstrijd SCARAB

Studenten Letteren kunnen voor het onderzoekprogramma SCARAB (Studying Criticism and Reception Across Borders) een recensie te schrijven over *The Original of Laura* (Vladimir Nabokov), *Me Cheeta* (James Lever), *J. Kessels: The Novel* (P.F. Thomése), óf *Melktanden* (Ignacio Martínez de Pisón). De recensie voorzien van titel, ongeveer 700 woorden, voor 8 maart insturen naar: m.steenmeijer@let.ru.nl

Nieuwgezicht

Naam Martin Piek

Was Hoofd debiteurenadministratie bij Accon AVM

Is Hoofd debiteurenadministratie (1fte Sinds 4 januari 2010

Leeftijd 33

Je functie is dezelfde, je werkgever is veranderd. Schortte er iets aan de vorige?

“De klik was er niet. De manier van bedrijfsvoering, het beleid, de omgang tussen collega's: het lag me niet. De cultuur op de universiteit spreekt me meer aan.”

De centrale debiteurenadministratie is nieuw. Daarom extra spannend? “Voorheen had elke faculteit zijn eigen debiteurenadministratie, nu zijn die afdelingen gecentraliseerd. In oktober is dit nieuwe groepje aan de slag gegaan en dat is zeker spannend. Natuurlijk zit iedereen nog steeds een beetje op zijn eigen eilandje. Na jarenlang werken voor dezelfde faculteit raak je daar toch een beetje mee verkleefd. Maar na verloop van tijd zal dat minder worden en gaan we efficiënter werken. Het is nog een beetje zoeken, ik denk niet dat we binnen een jaar vlekkeloos draaien, maar ik heb er veel vertrouwen in.”

Wat doe je als je niet werkt? “Ik ben getrouwd en heb een zoontje van drie. Met hem zijn we nogal druk. Daan heeft een lichamelijke beperking: spastische diplegie. Door een beschadiging aan zijn hersenen kan hij moeilijk lopen. Drie keer per week krijgt hij therapie. Intussen denken we met een team van specialisten over het traject dat Daan de komende jaren gaat volgen. Binnenkort mag hij naar school, maar wat voor school? Daan is verstandelijk niet beperkt, maar sociaal en emotioneel wel. Dat zie je vaak bij kinderen met zo'n hersenbeschadiging. Natuurlijk houd ik ook tijd over voor ontspanning. Met een vriend ga ik vaak mountainbiken in de bossen bij Ede of Groesbeek. En twee keer per week ga ik *spinnen* om mijn conditie op peil te houden.”

Algemeen

Studentenkerk Nijmegen, Erasmuslaan 9A
Elke Woensdag, 12.45 uur: Taizéviering
Elke Zondag, 17.00 uur: Cath. Eucharist in English

17 januari, 11.00 uur: viering cyclus 'Levenswijsheid'.

19 januari, 18.00 uur: Eten met idealen voor de Faizi-School in Chili.

18.30 uur: Meditatiecursus voor mannen

24 januari, 11.00 uur: viering cyclus 'Levenswijsheid'.

24 januari, 12.30 uur: Roze lunch i.s.m. DITO!

www.ru.nl/studentenkerk

Studenten

Studiedag middeleeuwen

29 januari, 10.00-16.00 uur: 'De Middeleeuwen in beweging, Mensen, kennis en cultuur onderweg'. Plaats: Gymnasium, GN 003, Heyendaalseweg 141

Lustrumweek Ovum Novum

3 februari: 70's Rolschaatsdisco

5-7 februari: Weekend Berlijn

10 februari: Open Feest

11 februari: Dating Show

12 februari: Kroegally in Utrecht

www.ovumnovum.nl

Studentenkoor Alphons Diepenbrock

Op 6 februari om 20.00 uur zingt NSKAD de Messiah van Georg Friedrich Händel uit. Plaats: Petrus Canisiuskerk, Molenstraat. www.nskad.nl

NCMLS-Seminar

18 januari van 15.00-16.00 uur: Prof. Alisa Koch, Frederick G.L. Huetwell and William D. Robinson, M.D. Professor of Rheumatology (University Michigan, USA). Plaats: Coll. 8e verd. NCMLS gebouw. www.ncmls.eu

Institute for Gender Studies

Prof. dr. C. Halkes Scriptieprijs voor Coen van Galen, afgestudeerd geschiedenis, scriptie 'Brood en Vrouwen. Op zoek naar de verklaring voor de Romeinse censuscijfer'.

www.ru.nl/genderstudies

Cultuur op de Campus

Theatersport: Johan Goossens:

20 januari, 12.45-13.30 uur, Rode Laars, E2.64, Dansstorm Oost: Anywhere

21 januari, 12.45-13.30 uur: Rode Laars, E2.64,

www.dansstormoost.nl

Okieson: 26 januari, 12.45-13.30 uur:

Rode Laars, E2.64,

www.myspace.com/okieson

Peur(s) du Noir: 27 januari, 19.30-21.30

uur in CC3, entree 1,50 euro

www.cultuuropedecampus.nl

PAOG-Heyendael

4 februari: Geriatrische revalidatie – (On)begrensde mogelijkheden? Een cursus voor specialisten ouderengeneeskunde,

huisartsen, klinisch gerieters, revalidatieartsen en paramedici.

www.paogheyendael.nl

Soeterbeek Programma

Colleges Religiewetenschappen

The Interaction of Science and Religion Conflict? Contrast? Contact? Confirmation? Credits: 5 EC. Start: Friday February 5, 10.45-12.30, E 1.09.

College: The Rule of St Benedict: A Mirror for Contemporary Culture

Credits: 5 EC. Start: Friday February 5, 8.45-10.30, E 3.26.

Lecturer: prof.dr. Wil Derkse, Enrollment via KISS

www.ru.nl/religiewetenschappen

Film & debat: Over vriendschap

14 januari, 19.00 – 21.30 uur, 'Someone to Run With' is de verfilming van David Grossmans roman De stem van Tamar.

Plaats: CC3. Filmreeks over goede zorg

21 januari, 19.00-22.30 uur, Thema 1: inspiratie en verzakelijking, i.s.m. afdeling EFG (UMC) Plaats: Hippocrateszaal, GGN 21.

Holocaust Memorial Day

25 januari, 19.30 – 22.00 uur: Vriendschap in oorlogstijd Getuigenis door Auschwitz-overlevende Mirjam Weitzner-Smuk. Plaats: Aula

Auschwitz

26 januari, 16.00 – 18.00 uur, Openbaar college door Auschwitzspecialist Robert Jan van Pelt. Plaats: Zijzaal Reffer

Concert en symposium

27 januari, 2010, 20.00 – 22.00 uur: 'Seksueel geweld herdacht' i.s.m. gregoriaans koor Schola Cantorum Karolus Magnus Plaats: Studentenkerk.

Conferentie 'Voortreffelijk Onderwijs'

2 februari, 15.00-18.00 uur: Conferentie 'Voortreffelijk Onderwijs' Morele vorming op school' georganiseerd om schoolleiders uit het voortgezet onderwijs te helpen bij het nadenken over de betekenis van morele vorming voor hun school door Centrum voor Ethiek. Plaats: Fontys Lerarenopleiding Tilburg.

www.ru.nl/soeterbeekprogramma

Promoties & Oraties

18 januari, 13.30 uur: promotie dhr drs. M.B.J. Otten (FNWI) 'Functionalized Polycyanides'.

18 januari, 15.30 uur: promotie mw drs. I.C. Otten-Reynhout (FNWI) 'Complex Biohybrid Amphiphiles Synthesis, Characterization & Assembly of Protein-Polymer Biohybrids'.

ADVERTENTIE

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

19 januari, 13.30 uur: promotie dhr V. Kisilevsky (UMC) 'Surgical management of otosclerosis and congenital stapes ankylosis'.

19 januari, 15.30 uur: promotie dhr drs. J.G. Ferwerda (UMC) 'Cross-talk of inflammatory pathways for pathogen recognition'.

21 januari, 13.00 uur: promotie mw drs. M.A. Wijdeven (FNWI) 'Chemoenzymatic Formation of Hydroxypiperidines. Total Synthesis of (+)- Epiquinamide and (+)- Febrifugine'.

21 januari, 15.45 uur: oratie mw prof. dr. N. Hoogerbrugge-van der Linden, (UMC) 'Dokter, krijg ik nu ook kanker? Herkennen, behandelen en voorkomen van erfelijke kanker'.

22 januari, 10.30 uur: promotie mw drs. E. Kaplan (UMC) 'Experimental myocardial regeneration with stem cell therapy'.

22 januari, 13.30 uur: promotie dhr drs. J. Trip (UMC) 'Redefining the non-dystrophic myotonic Syndromes. Phenotypic characterisation based on genetic testin'.

22 januari, 15.45 uur: oratie mw prof. dr. M.J.P. van Mulken (FdL) 'Het plezier van vreemde taal'.

25 januari, 11.30 uur: promotie dhr S.A. Shekalaghe (UMC) 'Reducing malaria transmission in low endemic areas in Tanzania by antimalarial drugs. Epidemiological and intervention studies'.

25 januari, 13.30 uur: promotie dhr R.A. Kavishe (UMC) 'Human glutathione S-transferase polymorphisms and plasmodium falciparum ATP-binding cassette transport proteins in malaria'.

25 januari, 15.30 uur: promotie dhr drs. E. Schwartz (FNWI) 'Synthesis and properties of helical polyisocyanopeptides'.

26 januari, 10.30 uur: promotie dhr drs. G.-J. Hasselaar (UMC) 'Medical and ethical aspects of palliative sedation practice in the Netherlands: From controversy to guideline and beyond'.

26 januari, 13.30 uur: promotie dhr drs. A.J.M. Giesbers (FNWI) 'Physics in Graphene and Quantum Rings. From mesoscopic device fabrication to measurements in high magnetic fields'.

27 januari, 13.30 uur: promotie mw drs. H.H. Arts (UMC) 'Genetics and molecular biology of ciliary disorders'.

27 januari, 15.30 uur: promotie dhr drs. W.G.M. Verhagen (FSW) 'Predicting early word recognition and spelling'.

28 januari, 13.30 uur: promotie dhr drs. M.J.C.G. Stevens (FdL) 'Virtuele herinnering. Kunstmusea in een digitale cultuur'.

28 januari, 15.30 uur: promotie dhr T.M. Golas (FNWI) 'European Solanum dulcamara L. and its interaction with Phytophthora infestans (Mont.) de Bary'.

29 januari, 13.00 uur: promotie mw ing. L.T. de Jonge (UMC) 'Electrosprayed organic - inorganic coatings for bone implantology'.

29 januari, 15.45 uur: oratie mw prof. dr. I.J.A. Nijenhuis (FdL) 'Bronnen to go. Institutionele bronontsluiting in het digitale tijdperk'.

Stukafest

Op 3 februari is de tiende editie van Stukafest, het Studentenkamerfestival, met theater, cabaret en performance art. De openingsact is in De Grote Broek geopend door burgemeester Thom de Graaf.

Vervolgens verplaatsen de bezoekers zich per fiets naar de verschillende optredens in de binnenstad. Na drie voorstellingsrondes wordt de avond afgesloten met een feest in Doornroosje.

www.stukafest.nl

PV: Muziek in de Pauze

Op maandag 18 januari van 12:45-13:15 uur speelt Sabine Vieregge viool begeleid door het Atlanta Ensemble. Plaats: Aula, Comeniuslaan 2.

www.ru.nl/pv

INGEZONDEN MEDEDELING

Nijmegen in Europa

Na de val van de muur in 1989 speelde hij een cruciale rol in Europa. Daarom krijgt Jacques Delors de Vrede van Nijmegen Penning. De Radboud Universiteit is een van de initiatiefnemers. Om het debat over Europa te stimuleren.

Radboud Universiteit Nijmegen

één in weten

ADVERTENTIE

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op: www.ru.nl/vacatures*

Deze week onder meer:

- Junior Researcher (PhD position) in the history of philosophy and/or science (1,0 fte)
Faculty of Philosophy
- PhD student for 'Feedback and the acquisition of syntax in oral proficiency' (1,0 fte)
Faculty of Arts
- PhD student for Cellular Animal Physiology (1,0 fte)
Faculty of Science

* Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

Colofon

Vox is het tweewekelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6. Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Fax: 024-3612874.

E-mail: redactie@vox.ru.nl. E-mail Vox Campus: voxcampus@vox.ru.nl

studenten: www.voxlog.nl

medewerkers: www.radboudnet.nl

Redactie: Anne Dohmen (hoofdredacteur a.i.), Carin Bökkerink (Vox Campus), Paul van den Broek, Bregje Cobussen, Rob Goossens, Marc Janssen (eindredactie), Lieke Steijvers, Nieky van Steenkiste (stagiair), Martine Zuidweg

Medewerkers: Maartje Bakker, Walter Breukers, Anouk Broersma, Jacqueline van Dongen, Jaap Godrie, Alex van der Hulst, Roel Neijts, Ilse Schuurmans, Roel van den Tillaart, Ruud Vos, Ron Welters, Koen van Zon

Columnisten: Mgt

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten
Illustraties: Merlijn Draisma, Miesjel van Gerwen, Ton Meijer (graphics), Merel Poiesz, Michiel Vijselaar, Ruud Vos

Redactieraad: prof. dr. C.C. van Baalen, M.B.W.

ter Berg, dr. E. Denessen, S.C.W. ter Hart, prof. dr. R.S.G. Holdrinet, A. C. P. Peeters, M. van Puijssen, W. Scholten

Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet 023-5714745, zandvoort@bureauvanvliet.com. Redactie Vox 024-3612112, advertentie@vox.ru.nl.

Abonnementen: Personeelsleden, studenten:

€25,- o.v.v. student- of personeelsnummer

Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank

1363505 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie

Vox, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen,

tel: 024 - 3615984

Druk: Thieme Rotatie, Zwolle

Foto omslag: Duncan de Fey

Vox Campus

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De deadline voor het aanleveren van berichten in Vox Campus is woensdag om 14.00 uur in de week voor verschijning. De volgende Vox verschijnt op 28 januari.

VOXBACKSTAGE

Wat? **Nieuwjaarsreceptie Carolus Magnus**
Waar? **Sociëteit 'de Kroeg'**
Wanneer? **Dinsdag 5 januari van 17:30 uur tot 20:00 uur**

We hebben nog geen stap in de sociëteit van Carolus Magnus gezet of deze Backstage is al geslaagd. Wiens olijke hoofd zien we daar? De man op wie de prestatiebeurs geen vat heeft. Hij stond al op de cover van *Vox* toen veel van de huidige eerstejaars net uit de brugklas kwamen. "Maar dit geeft een vertekend beeld", stamelt negendejaars (!) **Niek Kraut**. "Ik ben al een half jaar niet op De Kroeg geweest." Het gratis bier op de nieuwjaarsreceptie van Carolus Magnus heeft Kraut uit zijn ouderlijk nest in Cuijk gelokt, waar hij weer is ingetrokken om zijn masterscriptie af te maken. Ja, u leest het goed, Kraut studeert af. "Kraut weet het altijd beter", zegt zijn buurman. En toch heeft zelfs veteraan Kraut geen goede raad voor het huidige Carolusbestuur, dat strijdt tegen de fikse huurverhoging van SNUF en hoopt bij de volgende nieuwjaarsreceptie nog in hetzelfde pand te huzen. "Anders zijn jullie bij ons van harte welkom", zegt Phocas-preses **Marijn Bruins** tegen zijn huisgenoot en Carolus-bestuurslid **Dirk van Loon**. Maar Carolus in Villa van Schaeck? Nee, dat kan niet. Ook al zouden ze door de opperpluizen van Karpe Noktem juichend worden binnengehaald. "We kunnen het goed vinden samen", aldus **Michiel van Lierop**. En met die vooroordelen over Karpe Noktem valt het volgens hem best mee bij Carolus. "Alhoewel er een verhaal de ronde doet in Nijmegen dat er ooit enkele KN'ers naar Scheveningen zijn gereisd om tweehonderd diepvriespizzas in zee te gooien. Ik vraag me nog steeds af wie dat bizarre verhaal verzonnen heeft." Onze naam is haas, hoewel het trouwens Zandvoort was. Opvallend minder dames dan heren op deze nieuwjaarsreceptie. Adspiranten **Sandra Vermeulen** en **Vivian Lu** zijn netjes aan het water en de cassis. "Het is tentamenperiode en meisjes zijn toch wat verantwoordelijker", constateert Sandra. **Jesse Heckman** (A.V.I.S.) neemt anders ook zijn verantwoordelijkheid door iedereen van bier te voorzien. Onder wie zijn jaargenoot **Michiel Brunet de Rochebrune** – officiële Franse adel – van Widukind, het dispuut dat op het punt staat door Carolus te worden ingelijfd. Behalve Karpe Noktem en Niek Kraut moet ook Backstage strijden tegen een vertekend beeld. Staan we gezellig te praten met **Thijs Bolt**, vertegenwoordiger van Bavaria die met zijn zware baan deze week ook nog de recepties van Phocas en Ovum langs moet, sluit de beste man af met de bizarre woorden: "En toch ken ik jullie ergens van, zaten jullie soms in een pornofilm?" Nou ja zeg! ✱ **AvdH, NvS**

"Dit geeft een vertekend beeld", zeggen Karpe Noktem-bestuursleden **Bas Westerbaan (l)**, **Rik Sprenkels (m)** en **Michiel van Lierop (r)**. "Onze andere twee bestuursleden hebben kort haar."

Bavaria-vertegenwoordiger **Thijs Bolt** gets high on his own supply.

Innige banden tussen collegabestuurders en huisgenoten **Marijn Bruins (l)** en **Dirk van Loon**.

De verantwoordelijkheid spat er vanaf bij **Sandra Vermeulen (water)** en **Vivianne Lu (cassis)**, adspiranten bij dispuut M.A.R.I.K.E.N.

Na de brand bij dispuut A.V.I.S. brengt dakloze **Jesse Heckman (m)** noodgedwongen veel tijd door onder de bar. **Michiel Brunet de Rochebrune (r)** hoopt als Widukinder binnenkort ook het Carolusjacquet te kunnen dragen.

Maurice Fechner, **Joris Wielders** en **Floris-Jan Drost** van het Maastrichtse Circumflex lobbyen in Nijmegen om tot het overkoepelende AHC te worden toegelaten. "De Sjengen (Maastrichtse burgers, red.) hebben ons inmiddels ook geaccepteerd."

Bestuursleden **Laura Korsten (l)** en **Lianne van Keijsteren** staan hun mannetje voor Carolus.

Niek Kraut zingt wat hits uit 2001 voor ongeïnteresseerde omstanders.